

Rend mig i
restriktionerne!
S. 6Overordentligt
anstrengende!
S. 5

LÆRER

BLADET

FRISÆTTELSE AF SKOLEN // Den mest overraskende besked i statsminister Mette Frederiksens nytårstale var, at folkeskolen, hvis det står til hende, skal frisættes fra næsten alle statslige regler. Men kan det lade sig gøre? Er det kommunen, forvaltningen, skolen eller lærerne, der skal have frihed? Odense Lærerforenings formand, Charlotte Holm, ønsker en kortere skoledag med flere tolærertimer. **Side 8-9**

**Frihedsreformen:
KORTERE SKOLEDAG OG
FLERE TOLÆRERTIMER**

Odense Lærereforening
Danmarks Lærereforening kreds 82

Odense Lærereforening
Klæregade 19, 2. sal
5000 Odense C
Tlf. 6612 6890
082@dlf.org
Odenselaerereforening.dk

Åbningstider

Mandag:
Kl. 9.30-16.00
Tirsdag og onsdag:
Kl. 9.00-15.00
Torsdag: Kl. 9.00-16.00
Fredag: Kl. 9.00-13.00
Formanden træffes efter aftale.

DLF/A - FYN

Forskerparken 10 D, 1. sal,
nr. 31 & 32
5230 Odense M
Tlf. 7010 0018

LærerBladet

Erik Schmidt,
ansv. redaktør
erik@fjordager.com
Bladet redigeres journalistisk.
Lederen og den redaktionelle
linje er ikke nødvendigvis
udtryk for foreningens
holdning.
Redaktionen er afsluttet
27.02.2022.

Foto:

(Hvis ikke andet er nævnt)
Erik Schmidt
Forsidefoto: OLF-formand
Charlotte Holm og
Niels Munkholm fra
styrelsen.

Næste blad

Udkommer ca. 17.05.2022.
Deadline 24.04.2022

Netudgave:

Odenselaerereforening.dk

Oplag: 2.500 stk.

**Grafisk tilrettelægning
og tryk:**

Stibo Complete

INDHOLD

CORONASKOLEN // To år under Kong Corona har udmattet mange lærere, der godt kunne have ønsket sig mindre skiftende retningslinjer og mere beskyttelse. Tillidsrepræsentant Anette Helmer fra Rasmus Rask Skolen har været skuffet over Odense Kommune.

S. 4-5

OLF'S NYE FORMAND // Charlotte Holm er erfaren og dedikeret. En fighter og en humørspreder. Sådan lyder det enslydende fra kolleger og samarbejdspartnere. Nu er hun både formand for OLF og medlem af DLF's hovedstyrelse. **S. 10-11**

JOBSKIFTE // Begrænsningerne i lærerjobbet efter konflikt og skolereform i 2013-14 kostede på psyken, humøret og livsglæden for Johan Stengaard. Nu har han åbnet sin egen møbelpolstrerhvervs virksomhed. **S. 7**

EFTER BYRÅDSVALGET // B&U-rådkvinde Susanne Crawley gik styrket ud af valget til byrådet og fik sin yndlingspost. Hun vil have udformet en udviklingsplan for folkeskolen med 130 mio. kr. mere som varig ramme. Hertil vil hun udpege et "advisory board". Den varslede "frisættelse" af folkeskolen er hun ikke lutter begejstret for. **S. 18-20**

- 3 **Slip lærerne fri!**
- 4 **Coronaen væltede skolen**
- 6 **Rend mig i restriktionerne!**
- 7 **Man skal nyde at gå på arbejde!**
- 8 **Nu får skolerne frihed**
- 10 **Hun skaber gejst**
- 12 **OLF MENER: At undervise smertens børn**
- 13 **Styrelsen foreslår stor strukturel forandring**
- 14 **VALG til styrelsen**
- 18 **Vil have et udviklingsråd**
- 20 **Crawleys nye styrke**

NOTITS

FORMANDENS FØRSTE 100 DAGE

Charlotte Holm, der blev valgt som Odense Lærereforenings nye formand, har indtaget formandskontoret og er kommet godt i gang med arbejdet her ca. 100 dage efter valget.

Der afholdes 1:1-samtaler med tillidsrepræsentanter, og kalenderen er allerede fyldt op med møder med bl.a. borgmester, rådmand, Skoleafdelingen, Skolelederforeningen, UCL, de øvrige faglige organisationer og LL. Samtidig er der de faste møder med styrelsen, de øvrige fynske lærerkredse, 6-byerne og ikke mindst arbejdet i hovedstyrelsen.

6,1%

Så stor er andelen af ikke-inkluderede elever i folkeskolen. I perioden fra 2016 til 2021 er andelen steget fra 5,0 procent i 2015 til 6,1 procent i 2021.

KILDE: Kommunernes Landsforening

YDERLIGERE LOKALLØN FORHANDLET TIL LÆRERNE

Ud over den løn, der er forhandlet til lærerne via overenskomsterne, får Odense Lærereforenings medlemmer også del i de yderligere lokallønsmidler, der er reserveret til medarbejdere i Odense Kommune. Minimum 0,25% af den nuværende lønsum kan forhandles i hvert af de tre overenskomstår.

Lønstigningerne er forhandlet lokalt på de enkelte skoler eller arbejdspladser, hvor Odense Lærereforening har overenskomsten. På mange skoler får alle lærere mv. del i de nye lønkroner.

Slip lærerne fri!

Erik Schmidt
LærerBladets
redaktør

HVIS ”lærernes engagement skal have en spand kul”, som undervisningsministeren så friskt udtrykker det, så er det ikke først og fremmest kommunerne, der er nøglen til den frisættelse af skolen, som statsminister Mette Frederiksen overraskende bekendtgjorde i sin nytårstale.

Det er lærerne!

De seneste 10 år har borgmesterforeningen KL kørt lærerne over. I årene 2013-14 i slet skjult samarbejde med Finansministeriet.

Alle ved også, at skolereformen er slået fejl. Skolereformen var en styringsreform. Lærerne skulle styres, og deres undervisning blev udspændt mellem mål og evaluering. Læs bare om lærer Johan Stengaard inde i bladet.

DET ER LÆRERNE, der har brug for at blive sat fri. Ikke for deres egen skyld, men for elevernes og samfundets skyld.

Det er en frihed, der først og fremmest skal bringe lærerne ud af den spændetrøje, de har været i. Den er én af de vigtigste grunde til, at der er manglende søgning til læreruddannelsen og til sivingen af elever fra folkeskolen til de frie skoler.

Lærerne har brug for frihed til at planlægge og udføre pædagogik, som handler om at bringe eleven i vekselvirkende kontakt med verdens materie, ånd og fænomener. Tid og frihed til at skabe motiverende relationer. Metodefrihed, ytringsfrihed og åndsfrihed!

Som filosofen Nikolaj Frederik Severin Grundtvig allerede bemærkede

for næsten to hundrede år siden, så afhænger undervisningens succes udelukkende af ”lærer og lærlings vilje”.

OGSÅ EN ANDEN SIDE AF lærerjobbet har været misligholdt. Det er læreren som kulturperson.

Der findes vel næppe en faggruppe, der som lærerne har haft en så indtægterende indflydelse på samfundet gennem tværgående teater-, musik- og idrætsarrangementer i skolen og i det lokale fritidsliv som fodboldtrænere, gymnastikinstruktører, medlemmer af sangkor, spejderorganisationer og bestyrelsesmedlemmer af kunstforeninger, beboerforeninger, lokalhistoriske foreninger.

Ja, undskyld, men det har været et sprudlende og gratis kulturtilskud.

Er der da ikke foregået noget af den slags de seneste år?

Jo, da. Masser. Men på trods. På trods af mistilliden, inddæmningen og styringen af læreprocesserne.

Lærerne kan ikke holdes nede.

Hvor kommer kraften fra?

Den kommer fra fagene, eleverne og folkeskolens smukke ide.

Hvad skal der til?

Der er brug for, at pædagogikken får luft under vingerne og jord under fødderne, at lærerne rehabiliteres, og at der skabes et egentligt udviklingsmiljø.

De effektivitetsorienterede paradigmer duer ikke der, hvor der bliver mennesker til, som kreativitetsprofessor Lene Tanggaard for nylig skrev.

Slip lærerne fri! ▲

Lærerne har brug for frihed til at planlægge og udføre pædagogik, som handler om at bringe eleven i vekselvirkende kontakt med verdens materie, ånd og fænomener. Tid og frihed til at skabe motiverende relationer. Metodefrihed, ytringsfrihed og åndsfrihed!

SÅDAN PRIORITERES LÆRERRESSOURCERNE

I november inviterede skoleafdelingen og Odense Lærerforening til fællesmøde for ledere og TR. Fællesmødet er en del af et tættere samarbejde mellem Odense Lærerforening og Skoleafdelingen, med det formål at understøtte en bedre udmøntning af A20-lokaftalen.

Input fra fællesmødet bliver en del af den kommunale redegørelse, som kan bruges til at understøtte dialogen om prioritering af lærerressourcerne ude lokalt på skolerne.

Ny frihed vil give lærernes engagement en spand kul"

*Undervisningsminister Pernille Rosenkrantz-Theil i Folkeskolen
19. 1. 2022*

LØNTJEK GAV 400.000 KR.

Løntjek 2021 blev gennemført i uge 47. Denne gang med en større involvering af de lokale tillidsrepræsentanter på skolerne i Odense. Det var TR på skolerne, der modtog lønsedlerne fra medlemmerne og selv foretog løntjekket med sparring fra konsulenterne i Klaregade.

Odense Lærerforening modtog lønsedler fra 104 medlemmer fordelt på 26 arbejdspladser.

Der blev fundet fejl hos 36 medlemmer fordelt på 7 arbejdspladser. Der blev i alt fundet ca. 400.000 kr.

Coronaen væltede skolen

ARBEJDSMILJØ // To år under Kong Corona har udmattet mange lærere, der godt kunne have ønsket sig mindre skiftende retningslinjer og mere beskyttelse.

Lise Kølner: - Det tager tid at omstille og koordinere, og vi havde meget korte tidsfrister.

TEKST & FOTO Erik Schmidt

Titusindvis af skolelærere i Frankrig nedlagde i januar arbejdet en dag i utilfredshed med den franske regerings coronapolitik.

Sådan har det ikke været i Danmark, selv om næsten 3.000 lærere i årets første uge var ramt af coronavirus.

Flere lærere har oplevet situationen som at køre ud i et lyskryds, der ikke virker. Mange føler sig grundigt slidte, og nogle føler sig direkte svigtet af Odense Kommune.

Lise Kølner, der er lærer og tillidsrepræsentant på Holluf Pile Skole, siger, at lærerne på skolen har været igennem en hård og udmærkende periode.

- Når jeg tænker tilbage på de sidste par år, kan jeg mærke, at jeg er ved at være træt. Jeg synes, vi lærere har udvist kæmpe forandringsparathed og udholdenhed, og vi har udvist kreativitet på det vildeste niveau.

- Første hjemsendelse var meget udfordrende, da vi skulle håndtere undervisning på en helt anden måde, og forinden havde angsten og usikkerheden om smitten fyldt meget.

- Det tager tid at omstille og koordinere, og vi havde meget korte tidsfrister.

- Den vigtigste erfaring er, at relationer og socialt samvær er en afgørende faktor for, at vi kan skabe god undervisning, der giver mening for alle.

Lise Kølner, lærer og TR på Holluf Pile Skole

Retningslinjerne lod også vente på sig. Det limbo var meget svært at være i, og det kræver en ledelse, der tør tage beslutninger og melde egen usikkerhed ud.

- Hvis man fra ministeriets side havde givet et par dage mere, inden online-undervisningen skulle begynde, så havde det nok sænket stressniveauet specielt for de lærere, der skulle forberede undervisning til de yngste elever.

DET MULIGES KUNST

Der har ifølge Lise Kølner også været særlige problemer.

- At skulle undervise online er det muliges kunst, som afhænger meget af den enkelte lærers og skoles it-kapacitet. Sværest var det for de lærere, der skulle undervise de yngste, som ikke har færdig-

heder i at kunne håndtere en computer. Den manglende daglige relationelle kontakt var også svær at håndtere.

- Dertil kom forventningen om, at det sagtens kunne lade sig gøre.

Den seneste nedlukning var efter Lise Kølners mening ikke den værste.

- Men da vi skulle starte op igen efter nytår 2022 samtidig med en eskalerende smitte, da synes jeg, at vi som fagpersoner blev fuldstændig tilsidesat i forhold til ønsket om at undgå at blive smittet. Det var ikke en særlig tillidsvækkende beslutning.

VIGTIGT MED FLEKSIBILITET

Odense Kommune har jo lagt sig ganske tæt op ad de retningslinjer, der er blevet givet fra ministeriet, så her tænker jeg, det i sidste ende er den enkelte skoleleders håndtering af disse retningslinjer, der har gjort sig gældende.

- Jævnlig og tydelig kommunikation fra ledelsen til personalet er absolut nødvendigt, så man undgår unødigt usikkerhed og bekymring. Især når der ofte er ændringer i retningslinjerne. Med en dagligdag, der konstant er under forandring, er det nødvendigt med fleksibilitet og sund fornuft.

Ikke alt har dog været præget af dårlige oplevelser, synes Lise Kølner.

- Midt i det trælse med online-undervisning har der jo været mange momenter med sjove og udfordrende opgaver, og vi har helt sikkert lært, at "Meet" og "Teams" kan være godt i nogle samarbejdssituationer.

- Den vigtigste erfaring, som jeg dog nok var klar over inden, er, at relationer

- Jeg må indrømme, at jeg har været skuffet over Odense Kommune. Der har ikke været megen anerkendelse af, at vi nu igennem to år har arbejdet i en form for undtagelsestilstand.

Anette Essler Helmer, lærer og TR på Rasmus Rask Skolen

- Retningslinjerne bar ofte præget af, at beslutningstagerne sad langt væk fra virkeligheden. At forestille sig at elever kan holde afstand og holde sig fra hinanden, er utopi, siger Anette Essler Helmer. Billedet er taget før coronaepidemien.

og socialt samvær er en afgørende faktor for, at vi kan skabe god undervisning, der giver mening for alle.

MANGE HOVSA-LØSNINGER

Anette Essler Helmer, der er lærer og tillidsrepræsentant på Rasmus Rask Skolen, lægger ikke skjul på, at hun har været frustreret og også skuffet over Odense Kommunes indsats.

- Igennem hele corona-perioden har det været enormt frustrerende, at der gik lang tid, inden Undervisningsministeriet kom med deres retningslinjer for skoleområdet.

- Og så var det ofte anbefalinger, som kunne bøjes og vendes i alle mulige retninger afhængigt af kommuner og ledere. Det gav en stor usikkerhed, både i forhold til hvilken skoledag vi skulle strikke sammen for vores elever, og så sandelig også i forhold til vores sikkerhed.

- Retningslinjerne bar ofte præget af, at beslutningstagerne sad på deres kontorer langt væk fra virkeligheden på skolerne. Bare at forestille sig, at elever kan holde afstand og holde sig fra hinanden, er utopi.

- Der har virkelig været mange hovsa-løsninger, som ikke fungerede i praksis.

Udeskole var bare ét af forslagene. Første dag ude kan være sjov, men i kulde og gråvejr forsvinder det sjove hurtigt for eleverne.

- Jeg må indrømme, at jeg har været skuffet over Odense Kommune. Der har ikke været megen anerkendelse af, at vi nu igennem to år har arbejdet i en form for undtagelsestilstand.

- I nogle perioder nåede vi dårligt at implementere en måde at undervise på, før en ny dukkede op. Og så har vi oven i det stået i front hele tiden med stor risiko for smitte. Det synes jeg slet ikke, der er blevet taget hensyn til.

- Alle har arbejdet benhårdt for, at vores elever skulle igennem det her på bedste vis både fagligt og socialt.

- Jeg tror også, jeg taler for alle, når jeg siger, at det har tæret på kræfterne. At møde eleverne med smil og overskud hver dag, vise dem retning, undervise dem og hjælpe, når rammerne har ændret sig konstant og bekymringen for corona fylder, det kræver virkelig meget.

- Skulle vi have i corona-mutationer og nedlukninger igen, så håber jeg virkelig, at der vil blive truffet beslutninger på skoleområdet, hvor man spørger lærerforeningen og lærere til råds, så det bliver med rammer, der giver mening og kan lade sig gøre ude på skolerne.

... fortsættes på næste side

Overordentligt anstrengende

Skoleledernes formand i Odense har været på overarbejde, men har lært noget om fællesskabets betydning

TEKST Erik Schmidt

For skolelederne har coronapandemien været en særlig udfordring. Odense-formand Simon Hempel-Jørgensen fra Korup Skole, har været på overarbejde.

LB: Hvordan synes du, regeringen og ministeriet har grebet coronahåndteringen an i skolen? Hvad har været det sværeste som leder?

- Regeringen har kommunikeret med befolkningen gennem pressemøder. Det har vist sig at være en uhyre effektiv måde at få stort alle danskere med ombord i bekæmpelsen af pandemien.

- Det har dog haft den bivirkning, at ministeriet hele tiden har været bagud med

udformningen af de konkrete retningslinjer, der skulle bruges af os for at levere klar kommunikation til vores medarbejdere, forældre mm.

LB: Hvordan synes du Odense Kommune har grebet coronahåndteringen an i skolen? Hvad har været det sværeste som leder?

- Kommunen er lykkedes med at tilvejebringe en løsning til testning og selvtest, og vi har været godt hjulpet af, at forvaltningen har haft en sundhedsplejerske og et antal børne- og ungelæger til at støtte op om coronahåndteringen. Via skoleafdelingen har vi haft et forum for fælles tolkninger og løsninger - selv når der har været meget korte varsler.

- Til gengæld har vi været udfordret af

opgaven med smitteopsporing samtidig med al den personaleledelse og administration, der opstår i forbindelse med sygdom.

LB: Hvordan har du selv klaret dig, og hvad har du lært af situationen?

- Tak fordi du spørger!

Det har været overordentligt anstrengende. Særligt fordi det er blevet ved så længe, og fordi aftener, weekender og ferier har været i spil undervejs, da en leder ofte har været den eneste, man har kunnet ringe eller skrive til.

- Jeg har lært noget om fællesskab. Det er ufatteligt, hvad man kan, når man er samstemt som nation, som arbejdsplads og som team.

Formand for Skolelederne i Odense, Simon Hempel-Jørgensen.

MEST BEKYMRET FOR BØRNENE

Rådkvinde Susanne Crawley er klar over, at lærerne og pædagogerne har betalt en pris for, at skoler har kunnet være åbne. Men hendes førsteprioritet har været, at børn kommer i skole, siger hun.

– Det har ikke været den praktiske håndtering af coronasituationen, der har været vigtigst. Den fik vi på plads efterhånden. Og jo flere gange vi skulle lukke op og ned, blev vi bedre til det, og jo mindre dramatisk var det.

– Det største problem er de spor, som det risikerer at have sat i nogle børn, fordi klassefællesskabet ikke i samme grad var der.

Susanne Crawley: – Jeg forstår godt, at lærerne kunne have ønsket sig mere beskyttelse.

– Der er en stor gruppe af unge, som ikke har haft en sædvanlig arena for, hvordan man får en kæreste og begynder at have et seksualliv. Hvilken betydning har det, at vi har nogle ungdomsårgange, som er vokset op på en anden måde.

– Så er der de børn, der har det socialt svært, og som skolen udgør et pusterum for. Et sted hvor man ikke behøver at forholde sig til det derhjemme, hvor der måske er psykisk syge, alkoholmisbrug eller på anden måde gør ens liv som barn svært.

– Jeg er selvfølgelig også en smule bekymret for de faglige mangler, der kan være kommet.

VIL IKKE BELASTE OMGIVELSERNE

Susanne Crawley anerkender, at der er trukket meget på lærernes energi, og selv om der er meget, hun gerne vil, er hun for tiden meget tilbageholdende.

– Jeg er med vilje meget stille for ikke at belaste mine omgivelser!

– Mange medarbejdere har givet meget af sig selv, og nu har de brug for at finde tilbage til noget, der fungerer, noget man er tryk i, siger Susanne Crawley.

– Jeg forstår godt, at der er lærere og pædagoger, der kunne have ønsket sig mere beskyttelse. Jeg forstår godt, at lærerne synes, de har taget én for holdet.

– Og det har de! ▲

Rend mig i restriktionerne

CORONAKARRUSELLEN // Kristina blev såvel indigneret på sin professions vegne, som fornærmet på sin begavelses, da det blev meldt ud, at 'børn ikke smitter!'

TEKST Kristina Rasmussen, lærer på Agedrup Skole
FOTO Erik Schmidt

”Rend mig i restriktionerne!” skrev jeg for nylig på folkeskolen.dk.

Det kan forekomme en smule besk, bevares, men det skal retfærdigvis tilføjes, at jeg under udarbejdelsen af bemeldte blogindlæg var i coronaisolation. På 'den gamle ordning', som vi siger. Det vil med andre ord sige omtrent en uge hjemme, plus det løse og så tillægsisolation(er) á 48 timer for hver tilkøbssymptom man fik raget til sig på vej ud af coronagrebet.

Og så var der selvfølgelig lige de fire dage op til min egen positive test. Altså de dage hvor det var min datter, der var smittet, og vi andre sad på kanten af stolen i sitrende forventning om, hvornår de nye, fikse hjemmetest mon viste de famøse to streger. Fire dage, hvor man var 'nær kontakt' og i henhold til coronaforordningen á januar 2022 som en sådan var forvist til hjemmebanen.

Nu skulle man jo tro, at man som lærer i folkeskolen havde mere end almindeligt styr på retningslinjerne. Det viste sig imidlertid også at være delvis rigtigt. I hvert fald blev jeg enig med Maria fra Smitteopsporingen – hvis opkald til mig var dagens nr. +22000 – at de ikke nødvendigvis behøvede at ringe til mig hver gang én fra vores husstand blev smittet. Vi skulle nok blive, hvor vi var.

BØRN SMITTER IKKE

Sandheden er, at det der med 'bliv hjemme!' i store træk var det, jeg havde formået at udlede af det morads af retningslinjer, nedlukninger, genåbninger, Teamsmøder, klasseopdelinger, zoneramte frikvarterer, næsepinde, hjemsendelser, visirdebatter, håndsprit, separate indgange og forskudte mødetider, der var gået forud for min tur i coronakarrusellen.

Bevares, jeg havde for så vidt prøvet at hænge på og udlede en vis form for logik langt hen ad vejen, men jeg skal også være ærlig og indrømme, at jeg relativt tidligt

Kristina Rasmussen: – Et morads af retningslinjer!

i forløbet blev såvel indigneret på min professions vegne, som fornærmet på min begavelses, da det fra højeste sted gentagne gange blev meldt ud, at 'børn ikke smitter!'

Det viste de sig imidlertid – ikke overraskende – at gøre alligevel. Temmelig meget, endda.

NERVØSE BLIKKE

Udmeldingen satte imidlertid et væsentligt præg på vores hverdag og tryghed på arbejdspladsen. Børnene skulle adskilles.

I den omgivende verden var der et forsamlingsloft på 10, men vi lærere krydsede rundt mellem klasserne og kunne i løbet af en dag nemt være i kontakt med 70-100 mennesker. 70-100 familier.

Flere var utrygge. Et nys affødte nervøse blikke, men skolernes råderum var rammesat af den politiske kurs: Børn smitter ikke.

Før jul var vi på Agedrup Skole hårdt ramt. Det var der flere skoler, der var, og utrygheden voksede. Det gjorde testkapaciteten ikke, og lavinen rullede. Nu har vi imidlertid aflyst corona. Igen. Forhåbentlig for sidste gang.

Både børn og voksne nyder den genfundne frihed i skolen, men pandemien har plantet en utryghed i os.

Forhåbentlig har den også lagt kimen til en samfundsændring: Bliv hjemme, hvis du eller dit barn er syg. ▲

Man skal nyde at gå på arbejde

JOBSKIFTE // Begrænsningerne i lærerjobbet efter konflikt og skolereform i 2014 kostede på psyken, humøret og livsglæden for Johan Stengaard. Nu har han åbnet sin egen møbelpolstrervirksomhed og har fundet glæden ved at gå på arbejde igen.

TEKST & FOTO Erik Schmidt

Johan Stengaard var gennem 12 år lærer på Hjalleseskolen og i otte år arbejdsmiljørepræsentant. Han tilhører en af de sidste generationer af uddannede sløjdlærere og har fire linjefag.

Men han mistede langsomt sin faglige identitet og meningen med sit arbejde, og til sidst blev han sygemeldt.

I dag er han møbelpolster. Han har netop åbnet sin egen virksomhed, *GourmetPolsteren*, med værksted hjemme i Lumby. Her nyder han at restaurere gamle møbler og nypolstre dem. Han går rundt i sine naverbukser, sin vest og sin hat og tidligere også med lommeur, men det gik til i en vask.

– Jeg er bare en gammel mand i en ung krop, siger han grinende.

I 2019 blev den 37-årige lærer ramt af en gnavnende utilfredshed med ikke at kunne udføre sit arbejde med den kvalitet og mening, han ønskede. Han fik stress. Moralsk stress.

VEDKOMMENDE UNDERVISNING

Johan Stengaard elsker håndværket som møbelpolster og hyggen på værkstedet, hvor han omgiver sig med blandt andet en fabrikssymaskine, en kaffemaskine og en klassisk gammel radio, som han har installeret bluetoothfunktion i.

– Møbelpolstring er min store passion. Jeg elsker, det jeg laver, og jeg lægger meget energi og kærlighed i opgaverne.

Johan er delvis selvlært, men har også været i praktik hos en mester.

Han har altid været praktisk-musisk orienteret, og som lærer fandt han det spændende at tilrettelægge undervisningen, så den blev vedkommende.

– Eleverne skulle selv have hænderne med i det, de lavede.

– Jeg er ud af en håndværkerfamilie. Så jeg er vant til, at ting kan repareres. Vi åbner det bare og kigger på det.

Før seminarieret tog Johan det tekniske HTX-gymnasium og han kan både dreje, svejse og fræse i metal.

Han blev lærer på Hjalleseskolen indtil

Som lærer elskede Johan at få sjove ideer og gøre dem vedkommende for eleverne. Nu er han stolt møbelpolster.

2019. De fleste af hans timer havde han i 10. klasse. Resten fra 7.-9. klassetrin.

Hans bacheloropgave på seminarieret havde overskriften *”Den praktisk-musiske dimensions betydning for den almene dannelse”*, og som lærer var det hans ambition at tilrettelægge undervisningen, så den blev relevant og vedkommende. Også for de store drenge som ikke har nemt ved at tage ind fra skolebænken.

VÆRDIER SMULDREDE

Men en dag fik han tinnitus, og i 2019 var energien altså sivet ud af ham.

– Ørelægen konstaterede, at det var en stressreaktion. Johan havde følelsen af, at hans faglige identitet og hans værdier var begyndt at smuldre.

– Med arbejdstidsloven og skolereformen fra 2013-14 blev forberedelsestiden stærkt begrænset. Men det tager tid at planlægge og forberede undervisningen.

– Først tænkte jeg, at det ikke var mit ansvar. Men jeg vil ikke bare undervise efter en bog eller en onlineplatform. Jeg vil have mig selv med i det, jeg laver. Det kunne jeg ikke, og det åd mig op indefra.

– Jeg gav afkald på mine værdier. Jeg tog mig i at skulle sætte 1.000 krydser i elev-

planer for 24 elever. Det var vanvittigt.

– Lærere er rimeligt intelligente, hvis de er i frie rammer, men ikke inde i lukkede kasser eller i meget små forberedelseslokaler på skolen.

Før den tid fik Johan gode ideer til undervisningen, når han rodede i haven eller lavede mad.

– At få sjove ideer og gøre dem vedkommende for eleverne. Det var det jeg ville. Det var derfor, jeg blev lærer.

– Jeg savnede i den grad tillid til, at jeg også udfordrede mig selv i mit arbejde.

FIK HJÆLP AF LÆRERFORENINGEN

Fire måneder var han sygemeldt. Derefter vendte han langsomt tilbage som lærer på Hjalleseskolen. Først to timer tre gange ugentligt. Senere op til 30 timer ugentligt.

– Men kroppen sendte mig nogle af de samme signaler, og jeg tænkte: Jeg skal bare ud af det her.

Det hjalp Odense Lærerforenings konsulent Bo Tryggedsson ham med. Nu får han supplerende dagpenge i 30 uger, indtil hans forretning kan løbe rundt.

– Det er en fantastisk ordning. Jeg skal bare arbejde støt og roligt med det her. Man skal nyde at gå på arbejde. ▲

Nu får skolerne frihed - men fra hvad og til hvad?

FRISÆTTELSE AF SKOLEN // Statsminister Mette Frederiksen lovede i sin nytårstale skolerne frihed. Men 'frisættelse' betyder ikke frit valg på alle hylder, mener OLF's Dennis Vikkelsø. – Folkeskolen er formålsstyret, og alle skal være med til at understøtte lærerne i at forløse formålet: skolelederen, forvaltningen, ministeriet.

TEKST & FOTO Erik Schmidt

Det mest vidtgående, men ret oversete i statsminister Mette Frederiksens nytårstale er, at folkeskolen og de offentlige velfærdsarbejdspladser skal sættes fri fra statslige regler.

Holbæk og Esbjerg Kommuner er på forsøgsbasis i gang med frisættelsen på skoleområdet, men nu skal friheden og afbureaukratiseringen udstrækkes til hele landet, hvis der kan samles et flertal.

Hvem er det imidlertid, der skal have frihed, og hvad skal friheden bruges til?

Odense Lærerforenings formand, Charlotte Holm, vil have flere to-lærertimer, fordi det giver større metodisk frihed til lærerne og bedre arbejdsvilkår.

– Fra vores sidste medlemsundersøgelse er det et meget stort ønske, at der kommer langt flere to-lærertimer. Det ønsker ca. 94 procent af de adspurgte, og vi har gode erfaringer med det fra den første lock-down i foråret 2020.

– Det vil være et kvalitetsløft, der dækker bredt i forhold til at løfte eleverne fagligt og forbedre deres trivsel. Det afgørende er, at lærerne som de fagprofessionelle reelt skal være med til at bestemme ude på den enkelte skole, hvis det skal rykke noget.

– Vores erfaringer fra tidligere frikommuneforsøg her i Odense er, at der ingen inddragelse af lærerne fandt sted, og mig bekendt kom der ikke noget nævneværdigt ud af de mange arbejdstimer, der blev lagt i forsøgene.

UDEN UTIDIG INDBLANDING

Odense Lærerforenings næstformand Dennis Vikkelsø opfordrer til at være opmærksom på, at det først og fremmest er læreren, der har brug for friheden. Ikke kommunerne. Styringskæden skal vendes, mener han.

Odense Lærerforenings formand, Charlotte Holm vil have flere to-lærertimer, fordi det giver større metodisk frihed til lærerne og bedre arbejdsvilkår.

– I virkeligheden handler det måske om, at vi skal bruge den øgede frihed til at generobre formålsparagraffen, siger lærer og TR på Højby Skole, Ann Arleth.

– En 'frisættelse' betyder ikke 'frit valg på alle hylder'. Folkeskolen er formålsstyret. Sådan indledes loven. Og hvert fag har sit formål. Der synes jeg, at vi har vores fælles ståsted. Det formål er lærerne ret gode til at indfri. Men alle skal være med til at understøtte lærerne i det: skolelederen, forvaltningen, ministeriet.

– Det at bruge begrebet 'frisættelse' i forbindelse med folkeskolen vælger jeg at forstå som regeringens erkendelse af, at

folkeskolen præsterer bedre uden stramme tøjler og utidig indblanding.

– Stigende hastighed i nye ofte centralt bestemte initiativer og et accelererende forandringstempo er blevet en permanent tilstand samtidig med, at der er et stadig øget ressourcepres.

– Hvis det er det, vi kan blive frisat fra, så siger jeg ja tak. For så må målet være ro til folkeskolen og initiativretten tilbage på lærerværelset og med ressourcer, hvor vi kan være flere lærere om opgaverne.

– Som det første kan nogle af frihedsmulighederne fra coronatiden gøres permanente: Fjern den understøttende

undervisning, så skoledagen forkortes mod, at timerne bruges som to-lærertimer, fjern krav om elevplaner og kvalitetsrapporter.

STYRINGSKÆDEN SKAL VENDES

– Jeg tror, at folkeskolerne periodevis har oplevet at skulle udføre en række opgaver for at kunne understøtte en forvaltning i at være en god forvaltning, der kunne få succes med bureaukratiet, siger Dennis.

– Jeg tror samtidig også, at skoleforvaltninger landet over, har oplevet at skulle understøtte Undervisningsministeriet i at kunne øge bureaukratiets kompleksitet. Hele kæden elev, lærer, skoleleder, forvaltning har skullet understøtte ministeriet i at være ministerium.

– Nu vender vi kæden. Nu handler det om eleven, der skal have undervisning af høj kvalitet af dygtige lærere, der gives gode betingelser for det af skolelederen, der understøttes i det af forvaltningen, der har fået det som opdrag af ministeriet.

HVEM BESTEMMER?

Den politisk ansvarlige for skolerne i Odense, rådkvinde Susanne Crawley (RV) er ikke udelt begejstret for frisættelsen.

– Folkeskoleloven er en meget flot lov, som jeg slet ikke har lyst til at vi skrotter eller genopfinder. Den står fint, som den er, og jeg synes, det er inden for den ramme, vi skal bevæge os.

– Meget af snakken kommer nok til at handle om, hvem der bestemmer. Hvem bestemmer over en skole? Er det B&U-politikerne, er det skolechefen, er det skolelederne, lærerne eller forældrene.

– Jeg forstår vældig godt, hvis en skole ønsker at følge en eller anden opadgående kurve, hvor de gerne vil gøre endnu mere af det, der går godt. Men jeg har også en frygt for, at det modsatte kan ske. At man giver skolen fri til en skoleleder, der kører skolen i sæk, når der ikke er nogen ”kontrol” med skolen.

Susanne Crawley mener, der er brug for at fastlægge en tydeligere opgavefordeling.

DE HELT STORE PÆDAGOGISKE DISKUSSIONER

Lærer og tillidsrepræsentant på Højby Skole Ann Arleth synes, det kan være noget vanskeligt at forudse, hvor statsministerens løfter om øget frihed og mindre bureaukrati egentlig skal føre hen.

Ann Arleth ønsker som mange andre en kortere skoledag og dobbeltlærertimer, men hun finder også, at budskabet om frisættelse kan være anledning til at få gang i en større, åben pædagogisk diskussion.

– Hvorfor ikke benytte muligheden til at få gang i de helt store pædagogiske diskussioner? Hvis den øgede frihed skal føre til en egentlig ændring af folkeskolen, kræver det, at vi får både tid til og mulighed for at komme med vores holdninger til, hvilke ændringer der skal til for at skabe en bedre skole for alle.

DEMOKRATI OG ÅNDSFRIHED

Ann Arleth sidder ikke med svarene på,

hvordan magt og ansvar skal fordeles i forbindelse med den øgede frihed til folkeskolen, siger hun.

– Jeg sidder dog med et håb om, at vi som fagprofessionelle vil blive inddraget i hele processen, og at der ikke presses en skabelon ned over de enkelte skoler, fordi noget nu har virket i Holbæk.

– Det vil kræve tid, rum og mod for os at finde åndsfriheden frem fra gemmerne. Vi er som faggruppe blevet vant til, at det ofte ikke nytter at komme med forslag, at der

ikke er tid til andet end at anvende læringsplatforme, og at vi symbolsk risikerer at blive smidt i ”Det brune hjørne”, hvis vi har turet os kritisk over projekter eller tiltag.

– I virkeligheden handler det måske om, at vi skal bruge den øgede frihed til at generobre formålsparagraffen. Give plads til den alsidige udvikling, have mod til at bruge vores faglighed til at udvikle metoder og rammer, som eleverne kan være i og ikke mindst turde vise dem, hvad demokrati og åndsfrihed er. ▲

Esbjerg er i gang

FRISÆTTELSE // Spørgsmål som kommunen og Folketinget bør stille sig inden frisættelsen af folkeskolen

TEKST: Maja Gundermann Østergaard

FOTO: Erik Schmidt

– Burde de høje frihedsgrader ikke følges med en udvidet økonomisk frihed ved at fjerne budgetlofterne, så kommunerne rent faktisk kan prioritere at lave den velfærd, de gerne vil?

– Hvad vil vi egentlig med skolen?

– Hvem er skolen? Er det skolelederen, skolebestyrelsen, elevrådet eller lærerne? Hvad gør vi, hvis vi ikke kan blive enige?

– Hvordan laver vi gode beslutningsprocesser, som skaber ejerskab og engagement?

– Hvordan skaber vi en rød tråd igennem elevernes skoleforløb?

– Hvad vægter vi højest, hvis vi fx skal prioritere imellem bedre forberedt undervisning og tolærertimer?

– Skal vi vægte faglighed eller fællesprincipper?

– Hvor skal pengene komme fra til øget åbningstid i SFO, hvis skoledagen forkortes? Må de tages fra tolærertimer og forberedelsestid?

– Hvilke gode tiltag har vi allerede i gang, som vi ikke vil smide ud med badevandet?

– Er afgangsprøvernes form og indhold muligt at ændre? Hvilke begrænsninger giver det os, hvis vi ikke kan?

– Har vi en smertegrænse for hvor lang/kort skoledagen må blive?

– Giver det mening at have et nationalt testsystem?

– Hvordan udveksler vi erfaringer på tværs af kommunerne og skolerne?

– Hvilke muligheder/begrænsninger giver vores skolars fysiske rammer?

– Hvordan sikrer vi et sundt psykisk arbejdsmiljø, når krav og forventninger bliver uklare? ▲

Maja Gundermann Østergaard har som formand for Esbjerg Lærerforening gjort sig erfaringer med frisættelsen, og LærerBladet har fået lov til at bringe nogle centrale spørgsmål, som hun mener, kommunerne og Folketinget bør stille sig selv.

Charlotte Holm er nu både formand og hovedstyrelsesmedlem af Danmarks Lærerforening, og hendes arbejdsdag er blevet længere. – Jeg er i gang med at disciplinere mig, siger hun med karakteristisk selvironi. Hun blev første gang valgt ind i Odense Lærerforenings styrelse i 2006 og blev næstformand i 2010.

Hun skaber gejst

NY OLF-FORMAND // Charlotte Holm er erfaren og dedikeret. En fighter og en humørspreder. Sådan lyder det enslydende fra kolleger og samarbejdspartnere. Nu er hun både formand for OLF og medlem af DLF's hovedstyrelse. – Min arbejdsdag er blevet længere, siger hun. Internt er der en proces i gang for at omfordele nogle opgaver.

TEKST & FOTO Erik Schmidt

Med Charlotte Holm har lærerforeningen fået en humørspreder ind i den ofte lidt formelle forretningsgang i en fagforening.

Lærerforeningen tager sig af alvorlige personsager og seriøse forhandlinger. Men ofte kan personlige relationer og godt humør løse lidt på stemningen og bløde op i relationerne. Det fremmer den indbyrdes forståelse.

Det har Odense Lærerforening nydt godt af siden 2006, da Charlotte Holm trådte ind i styrelsen. Fire år senere blev hun næstformand og havde et godt og fortroligt parløb med foreningens formand gennem

17 år, Anne-Mette Kæseler Jensen. De forstod hinanden og supplerede hinanden.

Nu afløser Charlotte Holm sin gamle makker, der i efteråret trak sig af helbreds-mæssige årsager. På den ekstraordinære generalforsamling den 24. november 2021 blev Charlotte Holm valgt enstemmigt uden modkandidater.

LÆNGERE ARBEJDSDAG

Bred opbakning fra den siddende styrelse havde hun også betinget sig for at stille sig til rådighed som formand. Og den var der.

– Det har ikke været en del af min plan at blive formand for Odense Lærerforening. Det har ikke været i mine tanker.

Men jeg er godt hjulpet af, at jeg tidligere har været næstformand, og af at jeg sidder i Danmarks Lærerforenings hovedstyrelse og ad den vej kan orientere mig og har nem adgang til sparring.

Charlotte Holm er frikøbt tre dage om ugen til arbejdet i hovedstyrelsen, hvilket betyder, at hun jævnligt er i København eller til møder med tillidsfolk rundt omkring i landet.

– Med arbejdet som formand i Odense Lærerforening er min arbejdsdag blevet noget længere, og jeg er i gang med at disciplinere mig selv, siger hun grinende.

– Det var heller ikke gået uden en driftssikker næstformand, siger hun. Dennis

Charlotte Holm i samtale med Regitze Flannov ved DLF-kongressen for et par år siden. Regitze er formand for Danmarks Lærerforenings Undervisningsudvalg.

er tæt på driften, og han har god indsigt i kommunale forhold.

– Desuden er der en intern proces i gang med henblik på at opgaverne kan deles mere ud.

SKABER GEJST OMKRING SIG

Dennis Vikkelsø er næstformand og har været det en årrække. Han har arbejdet sammen med Charlotte i Odense Lærerforening i 12 år. De seneste seks af dem ret tæt i forskellige roller i foreningens forretningsudvalg.

– Alligevel oplever jeg vores nye samarbejde som formandskab på en og samme tid som både solidt og veletableret og som helt nyt og uprøvet.

– Men samarbejdet er let. Det er fuldt af nysgerrighed og fuldstændig blottet for forfængelighed.

– Som team oplever jeg, at vi passer godt sammen. Vi kan ofte byde ind med forskellige ting i samarbejdet, og jeg oplever, at vi har skabt et respektfuldt rum, hvor der også er fortrolighed til at prøve de vilde og ukonventionelle ideer af.

– Hvis ikke der er det rum, er der en risiko for, at fagforeningsarbejdet blot kan blive en reproduktion af det eksisterende, tilføjer Dennis Vikkelsø.

– Hun er en fighter, siger lærer Kamilla Jelsing om sin kollega Charlotte Holm.

– Charlotte skaber en fantastisk gejst omkring sig, hvor end hun kommer. Selvom vi nogle gange må iføre os bedemandsjakkerne og lægge ansigterne i de mest alvorlige folder, man kan forestille sig, når vi går til et afgørende møde, så kan Charlotte altid levere det, som letter stemningen og bringer samtalerne fornuftigt videre.

– Jeg synes, hun er en rigtig god repræsentant for lærerne. Hun er stolt af at være lærer. Og det bærer hun ind i de forskellige samarbejder, vi indgår i.

EN FIGHTER

Før Charlotte Holm for alvor bevægede sig ind i de dybere lag af fagforeningsarbejdet, var hun ansat på Humlehaveskolen og siden på Abildgaardskolen.

Tillidsrepræsentant Kamilla Jelsing var ny lærer på Abildgaardskolen, da Charlotte blev næstformand i OLF med frikøb.

– Men når hun kom på skolen for at tage sine fire ugentlige musiktimer, var man aldrig i tvivl. Hun har let til latter og laver gerne sjov.

Kamilla har talt med gamle kolleger om, hvordan Charlotte var som lærer.

– Charlotte satte altid eleven i centrum og underviste med udgangspunkt i, hvor de var. Hun var altid velforberedt, og havde en kreativ tilgang, når det var muligt. Og så var der det med humoren. Der var altid god stemning og godt humør omkring hende.

– Hun har et stort hjerte for tosprogsområdet og de elever, som har særligt brug for opmærksomhed

– Hun er en kæmpe fagpolitisk kapacitet og fighter. Hun brænder hundrede procent for medlemmernes forhold og sparer ikke sig selv, når der skal kæmpes for ordentlige vilkår på lærerområdet.

DEDIKERET OG ERFAREN

Det sidste kan Dorte Lange, der er næstformand i Danmarks Lærerforening skrive under på.

– Jeg kender Charlotte gennem hendes arbejde i hovedstyrelsen i DLF. Odense Lærerforening har fået en dedikeret og erfaren kredsformand, hvis hjerte banker for god undervisning – især til de elever, der har det svært.

– Man fornemmer klart, at det er med tanke på netop de elever, at Charlotte arbejder kompromisløst for at skabe mulighed for, at alle vores medlemmer kan levere så god undervisning som muligt.

Ifølge Dorte Lange har Charlotte Holm bragt vigtig viden ind i Danmarks Lærerforening – såvel fra sin lærerbaggrund i Odense, som fra arbejdet i DLF's europæiske lærersamarbejde, hvor hun har deltaget i flere konferencer og været med til at udvikle området med dansk som andetsprog.

Når lejligheden byder sig undlader Charlotte ikke at gøre opmærksom på, at lovgivere, kommuner og skoler i Danmark har meget at lære, før elever med anden sproglig baggrund end dansk får tilstrækkelig god undervisning, siger Dorte Lange.

– Nu er Charlotte medlem af overenskomststudvalget i hovedstyrelsen, og hun leverer med sin erfaring fra Odense og med det stadige blik for, hvad der skaber mulighed for god undervisning, vigtige bidrag til foreningens arbejde. ▲

CHARLOTTE HOLMS FAGPOLITISKE CV

2021 Valgt som OLF-formand 2021

2016- Valgt til Danmarks Lærerforenings hovedstyrelse 2016-

1. valgperiode: Uddannelsesudvalget, følgegruppen for specialundervisning, Stinusprisen mm.

2. valgperiode: Overenskomststudvalget, følgegruppen for Internationale forhold, følgegruppen for Grøn Omstilling, bestyrelsesmedlem i Læreren A-kasse, Stinusprisen mm.

2010- Formand for Pædagogisk- og Skolepolitisk Udvalg i OLF

2010-2016 Valgt som næstformand for OLF, herunder næstformand i Skoleafdelingens MED-udvalg, medlem af Hovedudvalget, Odense Kommune.

2006-2010 Valgt ind i OLF's styrelse.

2004-2006 Formand for Faglig Klubs bestyrelse på Abildgaardskolen.

Charlotte Holm
Formand
Tlf. 5071 0984

Dennis Vikkelsø
Næstformand
Tlf. 2629 2099

Niels Munkholm Rasmussen

Jan Andersen

Ida Nordendorf Knudsen

Maria Persson

Henrik Oxholm

Ida Clemensen

Anette Vestergaard Madsen

OLF MENER

Af Jan Andersen, styrelsesmedlem og fællestillidsrepræsentant, Odense Lærerforening

At undervise ”smertens børn”

Kære kolleger, kære politikere

Det er glædeligt, når inklusionen i skolerne får opmærksomhed. Det er der brug for. Inklusionen er en stor udfordring her i Odense, og opgaven bliver langt fra mindre i de kommende år. TV 2 afslørede i november 2021 helt urimelige vilkår for elever og lærer. Et maksimalt presset undervisningsmiljø og et opslidende arbejdsmiljø for læreren. Læreren gik til opgaven med kærlighed til eleverne og kærlighed til undervisningen. Det kan være, at kærligheden tåler alt i himlen, men her på jorden? Nej! Når vi rejser kritik af vilkårene for at lykkes med undervisningen, er det af kærlighed til at undervise Smertens Børn.

Vi får energi, når undervisningen bobler, og vi kan folde vores professionelle dømmekraft ud. Forberedelsen er altafgørende for undervisningen. En nogenlunde forventning om, at vi kan komme til at undervise i timen, er højt prioriteret. Undervisning er kompleks med et hav af beslutninger. Undervisning kan være som en frisk storm ved Vesterhavet, noget der bygger op og giver luft i lungerne. Men også noget, der tager pusten, så vi ikke kan trække vejret.

Der er også god energi i elevernes undervisning, når klassen kan favne rummeligheden. Der mangler ikke lærervilje eller børnehaveklasselærervilje til at løse inklusionen. Der mangler

gode vilkår. Alt for ofte vender vi kritikken indad og tænker, at vi ikke slår til. Inklusion skal have ledelsens fulde fokus, en fast og systematisk tilgang i hverdagen samt den rette faglighed.

Vi skal have tro og håb om forandring. Vi kalder det ”Sammen om folkeskolen”. Sammen betyder: Stop med, at det er den enkelte lærer/børnehaveklasseleders ansvar. Odense Kommune må have armkræfterne til at løfte inklusionen i fællesskabets tjeneste.

Inklusion er reelt en spareøvelse, der har stået på siden 2012. Det er politisk indrømmet. Der skal ekstra resurser til skolerne. Men efterslæbet er voldsomt. Vi taler om 10 år. Det er godt, der bliver sat midler af til inklusion i budgetterne. Tak for det.

Forstå det ikke som utaknemmelighed, men ti år er et helt skoleforløb, og vi har brug for investeringer her og nu. Maks. 24 elever i hver klasse og to specialundervisningslærere mere til hver folkeskole!

Ellers ryd sendefladen og skab plads til opgaven med inklusionen!

Folkeskolen skal være forældrenes skolevalg nummer 1. Det er der også politikere, der er gået til valg på. Så hvor vaks er handlekraften i byrådsalen, når alle lamper lyser rødt? ▲

Ida Clemensen stopper

VALG TIL STYRELSEN // Den garvede fagpolitiker genopstiller ikke

Ida Holm Clemensen har sammenlagt været i Odense Lærerforenings styrelse i 12 år.

Men nu er det slut. Hun er ikke kandidat ved det kommende valg til styrelsen.

Ida har både været i det arbejds- og skolepolitiske udvalg og det pædagogiske og skolepolitiske udvalg, og hun har været delegeret til kongressen.

I 28 år har hun været lærer, og hun har været tillidsrepræsentant på to skoler i Odense i sammenlagt 12 år, to år på Tingkærskolen og 10 år på Hunderupskolen.

– Mit udgangspunkt for at være fagpolitiker har været professionsstrategien, siger hun. – Det er den, som gør vores fagforening stærk!

Styrelsen foreslår en stor strukturel forandring

OLF-GENERALFORSAMLING 2022 // Der skal kun afholdes generalforsamling hvert andet år, hvis det står til styrelsen. – Det er klogt at gribe situationen nu med vægt på inddragelse og involvering, siger OLF-formand Charlotte Holm. – Derfor vil vi gerne have mulighed at bruge kræfterne på en anden type arrangement hvert andet år.

TEKST & FOTO Erik Schmidt

Til den kommende generalforsamling den 18. marts barsler styrelsen med et forslag om generalforsamlinger hvert andet år.

Når styrelsen vælger at fremsætte et forslag om generalforsamling hvert andet år, så er det hovedsageligt fordi styrelsen mener, at det ikke er på generalforsamlingerne, at debatten og politikudviklingen finder sted, siger formanden, Charlotte Holm.

– Det er meget få medlemmer, der går på talerstolen. Derfor vil vi gerne have mulighed at bruge kræfterne på en anden type arrangement hvert andet år. Et arrangement, der indbyder flere lærerstemmer til udviklingen af foreningens politik, og som også vil være medvirkende til at styrke fællesskabet.

Det er medlemmerne på generalforsamlingen, der tager stilling til styrelsens forslag, og da det er en vedtægtsændring, kræver en vedtagelse totredjedels flertal.

INDDRAGELSE OG INVOLVERING

– Det er afgørende for en fagforening, at der er en bred medlemsopbakning. Det betyder også, at vi som forening skal turde tænke nyt. Et bredere involverende fokus af engagerede medlemmer er afgørende for en stærkere fagforening, siger Charlotte Holm.

– Vi skal ikke kun spørge, om foreningen har medlemmerne med sig. Vi skal også turde spørge, om medlemmerne har foreningen med sig. Vi skal beskæftige os med præcis de problemstillinger, som lærerne oplever, og her er kommunikation, tempo og timing vigtige faktorer.

Charlotte Holm mener, det er klogt at gribe situationen nu med vægt på inddragelse og involvering.

– Vi skal indbyde til en bred dialog. Det kan fx være via flere netværk, for det er vigtigt, at vi får engagerede medlemmer

Forslaget fra styrelsen kræver 2/3 af de fremmødtes stemmer, da der er tale om en vedtægtsændring.

på banen. Det har vi ikke mindst brug for nu i forbindelse med realisering af arbejdstidsaftalen A20/ A21.

– Vi skal have gang i den pædagogiske debatkultur ude på den enkelte skole, vi skal

bruge den indflydelse, der ligger i samarbejdssporets § 2-3 og 4 i aftalen, og det må vi hjælpe hinanden med, for der har ikke aftalemæssigt været meget indflydelse de seneste syv år! Men det er der nu! ▲

Odense Lærerforening:

Ordinær GENERALFORSAMLING

med valg af styrelse

**Fredag den 18. marts 2022 kl. 16:00
(Ankomst fra kl. 15.30)**

I Carl Nielsen Salen, Comwell H.C. Andersen

I år afholdes der valggeneralforsamling med valg til formand, næstformand, styrelse samt kongresdelegerede.

Efter generalforsamlingen er der fest med buffet og dans.

Festen slutter kl. 1.00

VALG TIL STYRELSEN I O

FORMANDSVALGET

▼ *Charlotte Holm, OLF-formand, medlem af DLF's hovedstyrelse, tidligere lærer på Abildgårdskolen*

Realiseringen af A20/21 er afgørende

Lærerne er den vigtigste faktor for elevernes udbytte af undervisningen. Det har parterne i arbejdstidsaftalen A20/A21 slået fast, men ord gør det ikke alene. Derfor er realiseringen af aftalen afgørende på alle niveauer, hvis lærerne skal mærke forbedringer i arbejdslivet. Sammenhæng mellem tid og opgaver og forholdet mellem undervisning og forberedelse kræver transparens, så der kan foretages realistiske og mærkbare prioriteringer i lærerens opgaver. Individuel forberedelse og fleksibilitet er afgørende for lærernes arbejdsmiljø og dermed også for elevernes undervisningsmiljø og udbytte af undervisningen. At kunne forberede sig uforstyrret er en nødvendighed.

Inklusion presser fortsat lærerne og børnehaveklasselederne. Inklusion kræver investeringer og en langsigtet plan, hvor økonomiske incitamenter ikke er styrende for beslutninger vedrørende specialundervisning eller ej, og hvor undervisning og trivsel ikke skilles ad.

Hvis folkeskolen fortsat skal være fællesskabets skole, så skal politikkerne – også lokalt – tage ansvar for at prioritere folkeskolen økonomisk. Andelen af forældre, der fravælger folkeskolen til deres børn, er stigende. Den udvikling skal vendes nu.

Derfor skal der flere penge til, og de skal investeres i flere lærere.

Det arbejde vil jeg fortsat gerne stå i spidsen for sammen med styrelsen, tillidsrepræsentanter og medlemmer. Derfor genopstiller jeg som formand.

NÆSTFORMANDSVALGET

▼ *Dennis Vikkelsø, OLF-næstformand, styrelsesmedlem siden 2010, tidligere lærer på Højby Skole*

Arbejdstidsaftalen skal skabe forbedringer for alle

Det er helt centralt i aftalen, at lærernes professionelle dømmekraft understøttes, og at vi får bedre betingelser for at lykkes med opgaven. De vigtigste redskaber er en større beskyttelse af lærerens forberedelsestid, så den ikke ender med at gå til alt muligt andet. Det er større gennemsigtighed i de opgaver, der skal løses, så lærer og skoleleder kan lave de prioriteringer, der skaber et arbejde i balance. Og så er samarbejdet helt afgørende. Lærernes stemme skal have større indflydelse både i arbejdstidsplanlægningen og i prioriteringerne i løbet af året. Realiseringen af arbejdstidsaftalen er løbet i gang. Nogle skoler er nået langt med intentionerne allerede. Der er brug for en bedre økonomi på skoleområdet, så vi bliver flere lærere om opgaverne, så alle kan komme til at opleve arbejdstidsforbedringerne.

Et godt arbejdsmiljø er ikke et individuelt anliggende

Arbejdsmiljøet kan blive udfordret, når ressourcerne er knappe. Men arbejdsmiljø må ikke handle om at være sin egen lykkes smed. Det må ikke blive et individuelt spørgsmål at håndtere hverdagens moralske dilemmaer. I stedet handler det om at understøtte lærerens professionelle valg og skabe reelle muligheder for at vælge kvalitet. Og her spiller ledelsen en vigtig rolle. Enhver lærer bør have ret til god ledelse, der kan iscenesætte de prioriteringer, der (gen)skaber det gode arbejdsmiljø.

VALG TIL STYRELSEN

▼ *Anette Essler Helmer, lærer og tillidsrepræsentant på Rasmus Rask Skolen, tidl. OLF-styrelsesmedlem*

Vi skal værne om sammenholdet

Du har været sygemeldt og skal tilbage på arbejde. Du er utryk ved den samtale, du skal have med din leder, for du vil gerne starte langsomt op. Du vil gerne have nogen med, men hvem skal det være? Du kontakter din fagforening, der har kontor i København. Du ringer. ”Tryk 1 for barselsregler, tryk 2 for løn, tryk 3 for ferieregler.....” Du giver op og går til samtalen alene og starter 14 dage efter på fuld tid.

Tænk hvis dette var vores virkelighed som lærer! Det er det heldigvis ikke! Vi har en TR på hver vores skole, som går med, når noget er svært, og vi har Odense Lærerforening, som er der for os både lokalt på skolen og til at tale vores sag over for Odense Kommune.

Jeg er ikke enig, når medlemmer synes, at lærerforeningen ikke er der for medlemmerne, og jeg bliver bekymret, for hvor havner vi, hvis vi melder os ud af lærerforeningen og ud af fællesskabet? Vores styrke er, at vi er mange, der står sammen. Det skal vi værne om!

Jeg stiller op til styrelsen for at kæmpe for fællesskabet, og det er min største ambition, at alle skal føle, at Odense Lærerforening er der for medlemmerne.

▼ **Anette Vestergaard Madsen**, lærer på Seden Skole, OLF-styrelsesmedlem, tidligere tillidsrepræsentant

A20 – hvor er vi?

Da A20 kom i hus fik lærerne igen rettigheder at stå på. Væk er Lov 409, og på en lang række områder er det nu muligt igen at kræve sin ret. Ret til bedre at kunne overskue og gennemskue sin arbejdstid, ret til at blive hørt og taget med på råd angående prioriteringer på skolerne, ret til et bedre forhold mellem forberedelse og undervisning, ret til at kræve vores ret – sammen, for kun sammen, kommer vi helt i mål. Det er bare ikke helt der, vi er endnu.

En del ledere på chef- og skoleplan har ikke fået vendt skuden den rigtige vej endnu. Alt for mange lader til at have glemt, hvordan det er, når lærerne har rettigheder. Måske fordi vi så længe har arbejdet under Lov 409. Nye ledere og nye lærere skal hjælpes på vej og vises vejen.

Vi skal i OLF igen og igen tage dialogen om det, der ikke fungerer og om de rettigheder, der ikke bliver overholdt, indtil alle lærere på alle skoler kan mærke, at de meget bedre kan komme til at lykkes med kerneopgaven.

Det skal OLF sætte endnu mere fokus på, og det vil jeg gerne være en del af. Jeg har erfaringer fra tiden før Lov 409, som jeg gerne vil stille til rådighed, for det tænker jeg, der er brug for.

▼ **Heidie Clara Fredensborg**, vejleder og lærer på CSV Odense, tidligere arbejdsmiljørepræsentant

Inklusion og godt arbejdsmiljø

Der er for lidt politisk fokus på de svageste elever og voksne i samfundet. Der skal mere fokus på de svageste elever/voksne i skolen: Inklusion eller eksklusion

Desværre sker det alt for ofte at der ikke følger penge eller ressourcer med til at løfte opgaven for elever i folkeskolen eller specialregi. Der skal være bedre målrettede undervisningstilbud eller flere lærere til at løfte opgaven.

Mere synlighed som styrelsesmedlem

Som vejleder/lærer på CSV vil jeg arbejde for et forstærket fokus på de mindre medlemsgrupper. Jeg vil arbejde for, at der (gen)skabes en gensidig tillid mellem ledere og medarbejdere. Jeg vil arbejde for, at A20 føles som en arbejdstidsaftale på skolerne.

Arbejdsmiljø

I mit tidligere virke som AMR på CSV kan jeg se, at der fra Odense Kommune er for lidt fokus på det gode arbejdsmiljø! Lærernes arbejdsmiljø er presset på flere fronter. Ingen lærere skal blive syge af at passe deres arbejde, ingen skal føle sig utilstrækkelige i deres arbejde.

Den gensidige tillid mellem ledelse og lærere er fundamentet for den gode kommunikation.

Skal A20 leve, skal vi have dialogen om undervisning, forberedelse og alle de opgaver, vi har i vores virke som lærere. Vi skal have brugbare opgaveoversigter.

▼ **Henrik Oxholm**, lærer og tillidsrepræsentant på Provstegårdskolen, OLF-styrelsesmedlem

Vi skal have lærerfriheden tilbage

Ét lokale, én lærer og 24 elever. Kerneopgaven for lærere i den danske folkeskole. En opgave, der både indeholder dannelse og faglighed. Skal vi som lærere lykkes med så vigtig en opgave, skal Odense Kommune samt den enkelte skoleleder give læreren friheden tilbage. En hverdag uden regler og styring.

I praksis er det færre møder, færre projekter og en frasigelse af den overordnede detailstyring, der har præget den danske folkeskole gennem de sidste mange år.

Folkeskolereformen var en fiasko – det har flere politikere samt nuværende undervisningsminister Pernille Rosenkrantz-Theil erkendt. Nu skal vi have skolen tilbage på sporet.

Læreren ved, hvor skoen trykker i den daglige undervisning, for det er os der har den på.

▼ **Ida Nordentoft Knudsen**, lærer og tillidsrepræsentant på Munkebjergskolen, medlem af OLF-styrelsen

Et anstændigt lærerliv, hele livet!

Mine kolleger er engagerede, omsorgsfulde, vedholdende, omstillingsparate og frem for alt inkluderende. Det er derfor ikke acceptabelt, at underfinansiering af inklusionsopgaven presser det psykiske arbejdsmiljø. Mine kollegaer giver meget af sig selv for at levere den undervisning, den enkelte elev har brug for.

Men jeg oplever desværre også, at mine kollegaer ikke kan holde til deres arbejde. At de ydre krav og forventninger presser privatlivet, presser ens professionalisme. Det må ikke blive et vilkår, at lærerne i kommunen ser sig nødsaget til at sætte ambitionen ned eller gå ned i tid for at finde tiden og ressourcerne til at udføre kerneopgaven: *undervisningen*.

Som styrelsesmedlem vil jeg tage ansvar for at skabe et lærerarbejdsliv, man kan holde til. Være med til at holde et politisk fokus på den manglende finansiering af folkeskolerne i kommunen, som er en af årsagerne til en mislykket inklusion og et presset psykisk arbejdsmiljø.

Ingen lærere i Odense skal blive syge af at passe deres arbejde! Ingen lærere skal føle sig utilstrækkelige.

Det kræver få ting at gøre en god skole bedre, bl.a. et fortsat fokus på bedre arbejdsvilkår for lærerne på alle skoler i Odense.

▼ **Jan Andersen**, lærer på Rosengårdskolen, medlem af OLF-styrelsen og fællestillidsrepræsentant

Løn, arbejdsvilkår, indflydelse, fagpolitisk identitet, skoleplan, inklusion

Grundlæggende arbejder jeg for bedre løn, arbejdsvilkår, indflydelse og fagpolitisk identitet. Det er en opgave, vi løfter sammen i foreningen.

Derudover tænker jeg også på skoleplan og inklusion. Vi skal gå til opgaven med at kvalificere skoleplanen med et solidt ståsted i gamle dyder som *frihed, lighed og broderskab*. – Ja, de dyder gælder stadigvæk.

Men vi skal tænke os om. *Frihed* til hvad? Et bud med mening kunne være at gøre det permanent at omlægge *uuv* til to-lærertimer. Sådan. *Lighed* med ledelse: Vi vokser af tillid, indflydelse og dømmekraft. *Broderskab*: Lærerkulturen med lærermøder, hvor vi kan genkende vores aftryk på skoleplanen. I det hele taget sætte en retning. Didaktik er vores sprog – og helt konkret: Det er en stor opgave med inklusion. Vi kan ikke blot organisere os ud af inklusionen, vi skal også tænke didaktik og have ledelsens fulde fokus med. Læg dertil elevernes undervisningsmiljø og vores arbejdsmiljø.

Man siger, at håb ikke er en strategi som sådan, så derfor tror jeg på, at vi står stærkere sammen efter en god samtale på lærerværelset om skoleplanen, så tager vi drøftelsen i personalerummet bagefter. Jeg stiller op til styrelsen for en ny periode.

▼ **Jonas Callesen**, lærer, p.t. vikar på Næsby Skole, tidligere tillidsrepræsentant

Sammenhold, demokratisk dialog og solidaritet

At være lærer handler om at ville noget med nogle andre. At samskabe gennem dialog og praksis på organisationsplan, i teams og med elever og forældre.

A20 har skabt en rammesætning af dialogen, som jeg mener, vi skal udvikle og udvide. Det skal blandt andet ske gennem en forberedelsesfaktor, der værdisætter lærerarbejdet anstændigt og modvirker vilkårlighed og uretfærdighed i arbejdsfordelingen.

Jeg vil arbejde for rammer, der sikrer den velforberedte, gode, varierede undervisning og en hverdag, der er præget af fællesskab, sammenhold og af reelle muligheder for at lave en meningsfuld skole for eleverne – sammen.

Jeg ønsker mig en skolehverdag for hvert enkelt medlem, præget af kollegialitet, omsorg, tryghed og udvikling med god tid til at levere kvalitet for eleverne og kollegaerne.

De sidste par år har vist os, at vi kan meget i skolen – sammen. Odense Lærerforening står netop på et fundament af solidaritet og sammenhold.

Jeg er optaget af at skabe betingelser for at medlemmernes stemme styrkes! Vi skal have den demokratiske dialog endnu mere i spil med plads til forskellige holdninger til både hverdagen og indholdet i en overenskomst.

Vi skal inddrage hinanden, og udvikle gennem sammenhold, vidensdeling og fællesskab. Kun sammen kan vi opnå forbedringer for den enkelte.

▼ *Maria Top Persson, lærer og tillidsrepræsentant på Tarup Skole, medlem af OLF-styrelsen*

Sammen er vi stærkest

Det er vigtigt, vi bakker op om fagforeningen. Resultater skaber ikke sig selv, men skabes i fællesskabet. Vi skal blive ved at sætte ord på de ting, der fylder i vores hverdag. Vi skal holde fast i, at vi vil vores folkeskole og et godt arbejdsmiljø. Vi skal stå sammen om at finde de bedste løsninger, der hjælper her og nu – men også på den lange bane.

Det er første skoleår med en ny arbejdstidsaftale. Der er mange muligheder i A20, vi til stadighed skal arbejde for og hen imod. Det er vigtigt, at vi bliver ved med at tage dialogen, både internt og eksternt, for at få et fælles sprog og en fælles forståelse. Sproget skaber vores virkelighed! Fortællingerne skal skabes, så de danner grundlag for de bedste arbejdsvilkår for lærerne i Odense.

Jeg vil arbejde for, at vi som fagforening bliver ved med at tage dialogen – også med dem, vi ikke er enige med. Vi skal blive ved med at tro på, at det fællesskab, vi har i fagforeningen, stadig er stærkt om 30 år – på trods af forskelligheder og uenigheder. For det er sammen, vi gør en forskel! Det er sammen, vi er stærkest.

▼ *Niels Munkholm Rasmussen, lærer, medlem af OLF-styrelsen, tidligere HB-medlem af DLF*

Bedre inklusion og seniorordninger

Inklusion er skolens smertensbarn. Inklusionsopgaven fylder mest for os lærere i hverdagen, og der mangler klart forskellige ressourcer til at understøtte de sårbare elever i undervisningen. I det hele taget må vi arbejde for et godt og målrettet undervisningstilbud til alle elever og især til de fagligt og socialt dårligste stillede elever, hvad enten der er tale om inklusion eller specialundervisning.

En anden mærkesag er bedre seniorordninger. Med udsigt til et meget langt arbejdsliv er det utåleligt, at der ikke, udover den nu selvbetalte aldersreduktion, er mulighed for en mindre arbejdsbyrde i den sidste del af lærerlivet.

Mere tid til forberedelse, klasselæreropgaven og efteruddannelse er kernen i vores muligheder for en bedre didaktisk tilrettelæggelse af undervisningen. Det er her værdien af den ny arbejdstidsaftale skal vise sig.

Endelig skal vi som fagforening vedholdende gå efter en ensartet løn og nogle arbejdsvilkår, der svarer til det ansvar og de opgaver, som vi har som lærere og børnehaveklasseledere.

Derfor fortsætter jeg gerne endnu en periode med fagpolitik og pædagogik i Odense Lærerforening.

▼ *Nirmin Adel Hamad, lærer i ungemiljøet, Odinskolen, tidligere medlem af OLF-styrelsen*

Investering i folkeskolen!

Vi skal have den nødvendige tid til at planlægge vores undervisning. Men vores forberedelsestid og mulighed for at lykkes med opgaven er stadig under pres. Inklusionsopgaven er ikke blevet mindre, sproglige udfordringer hos en del tosprogede elever eksisterer stadig, og nyankomne børn indskrives direkte i almenklasserne – altsammen faktorer, der har en væsentlig betydning for forberedelse af undervisningen samt udførelsen af denne. Dette sammenholdt med andre tidsrøvere som elevplaner, MinUddannelse, underretninger, UPV m.m., samt det efterslæb som corona medfører, lægger et massivt pres på arbejdsmiljøet.

Jeg brænder for dansk som andetsprog og havde det som særligt fokus i min tid som styrelsesmedlem. Gennem de sidste mange år har DSA-området dog alt for ofte været udsat for store besparelser.

I de to år jeg var en del af styrelsen, var jeg bl.a. med til at kæmpe mod nedskæringer og sætte fokus på de udfordringer, der er opstået i forbindelse med modtagelsen af nyankomne elever. Selvom elevernes behov for særlig undervisning i dansk som andetsprog er forholdsvis uændret, er vores mulighed for at tilgodese elevernes behov yderst begrænset grundet nedskæringerne på området.

Medlemmernes arbejdsvilkår forringes utvivlsomt af de mange besparelser og nedskæringer, hvilket jeg vil kæmpe videre for at sætte på dagsordenen.

Vil have et udviklingsråd

INTERVIEW // Susanne Crawley vil have udformet en udviklingsplan for folkeskolen til 130 mio. kr. i årlig drift. Hertil vil hun udpege et "advisory board". Hun er ikke lutter begejstret for "frisættelsen" af folkeskolen og ønsker en klarere opgavefordeling.

– Folkeskoleloven er en flot lov, som jeg slet ikke har lyst til at vi skrotter eller genopfinder, siger Susanne Crawley.

TEKST & FOTO Erik Schmidt

Efterårets valg til Odense byråd blev mere spændende, end mange havde forudset, og den efterfølgende konstitueringskabale endte efter flere aparte krumspring med, at Susanne Crawley for tredje gang kunne indtage kontoret på Ørbækvej som rådkvinde for Børn- og Ungeforvaltningen.

Susanne Crawley (RV) gik blandt andet til valg på, at der skal udarbejdes en udviklingsplan for folkeskolen i Odense. Ikke bare med ord, men også med en økonomi, der rækker.

Hendes bud var 100 mio. kr. mere i årlig drift fordelt efter elevtal og yderligere 30 mio. kr. til generelt løft af undervisningsmiljøet og elevtrivlsen.

UDVIKLINGSPLANEN

LB: Hvordan vil du gribe det an med udviklingsplanen for folkeskolen? Er du begyndt at gøre noget?

– Ja, jeg er begyndt at planlægge, men jeg er også opmærksom på, at coronaen har krævet mange kræfter hos dem, jeg skal lave planen sammen med. Så jeg kommer til at vente på en nogenlunde normal

hverdag, så folk får lyst til at forandre. Jeg er med vilje meget stille for ikke at belaste mine omgivelser!

– Jeg skal også vente på, at Odense Lærereforening bliver en samarbejdspartner, som er stærk og fri af corona og som har lyst til, at der skal ske noget nyt, og på en skolelederforening og nogle forældre, som også har noget overskud.

LB: Der kunne måske modsat også komme nogle optimistiske meldinger fra politikerne og B&U-forvaltningen, som kunne løfte stemningen på skolerne.

– Ja, nu kommer der en lille tolærerordningssag, som måske ikke ser ud af meget, men det er Odense byråds signal til, at vi ønsker at gå ad den vej. Det var, hvad vi kunne finde penge til i år.

– Noget som jeg er ved at få organiseret er et *advisory board* eller en rådgivningsgruppe. Jeg har brug for at blive udfordret på det, som jeg tror kunne være en god udviklingsplan for folkeskolen. Den skal bestå af nogen, som tænker anderledes, end jeg og forvaltningen. Den gruppe er jeg ved at nedsætte. Det bliver en lille gruppe med 5-7 mennesker. Selvfølgelig med nogen der har forstand på folkesko-

len, men også nogen der har forstand på at lave forandringer.

LB: Hvem vil du trække på? Er det lokale folk eller udefrakommende?

– Det er nok sådan, at det ikke skal være offentligt, hvem det er.

LB: Men det bliver det vel senere!

– Ja. Men jeg vil gerne have sammensat den gruppe, og så kan det måske blive offentligt.

FRISÆTTELSEN AF FOLKESKOLEN

Det andet store spørgsmål, som B&U-udvalget kommer til at arbejde med, er den såkaldte frisættelse af folkeskolen, der er på vej, hvis man skal tro statsminister Mette Frederikssens mest bemærkelsesværdige melding i nytårstalen.

Skoler og velfærdsområderne skal ifølge regeringen have samme frihedsgrader, som enkelte kommuner nu er tildelt. Folkeskolen skal således generelt have samme frihed som skolerne i Holbæk og Esbjerg, der er frisat fra unødigt statslig regulering.

LB: Har I lokaliseret nogle af de problemer, der kan opstå ved "frisættelsen"?

– Det lyder besnærende med frisættelse, men jeg er også sikker på, at der er ting, vi ikke ønsker at frisætte.

– Folkeskoleloven er en meget flot lov, som jeg slet ikke har lyst til, at vi skrotter eller genopfinder. Den står fint, som den er, og jeg synes, det er inden for den ramme, vi skal bevæge os.

– Meget af snakken kommer nok til at handle om, hvem der bestemmer. Er det B&U-politikerne, er det skolechefen, er det skolelederne, lærerne eller forældrene. Hvem er det, der bestemmer over en skoledags længde?

– De første samtaler må handle om, hvad spillereglerne er.

– Jeg forstår vældig godt, hvis en skole gerne vil gøre endnu mere af det, der går godt. Men jeg har også en frygt for, at det modsatte kan ske. At man giver skolen fri til en skoleleder, der kører skolen i sæk, når der ikke er nogen "kontrol" med skolen.

– Jeg er lidt af den holdning, at politikerne skal sætte en retning. Det er dem, der skal have en ambition for skolen. For mig at se, er der en grænse for, hvor kort en skoledag kan være. Jeg synes også godt, politikere må sige, at børn gerne skal kunne læse, når de går ud af 2. klasse.

– Hvordan vi når derhen, ved politikere ikke.

TAGER MUNDEN FOR FULD

LB: Men frisættelsen giver vel en mulighed for at slippe for at bruge en masse unødige kræfter på fx mål og målinger!

– Elevplaner bliver afskaffet, og så kommer der noget, der ligner en gammeldags meddelelsesbog.

– Men jeg synes, vi har en regering, der somme tider tager munden for fuld. De siger, de har afskaffet Nationale Test. Det har de da overhovedet ikke. De har bare lavet testene om til nogle lineære test. Men der er flere test, end tidligere.

– Det er dog et skridt på vejen at lave testene om, for det var forfærdeligt med de test, der efterlod elever med følelsen af, at testen ikke holdt op, før de svarede forkert nogle gange.

– Men hvis de ikke fjerner den nationale rangordning af skoler, så synes jeg ikke, vi har fjernet Nationale Test. Den er decideret skadelig for både skoleledere, lærere og elever.

– Der er jo ingen skoleleder, der ønsker at være leder for den dårligste skole i Odense. Så derfor lægger de et pres på lærerne, for at de skal få eleverne til at klare de test. Der er heller ingen lærere, der har lyst til at have den klasse på skolen, der klarer sig dårligst, og det er der heller ingen elever, der har.

KLARERE ANSVARFORDDELING

LB: Er det ikke nødvendigt med en klarere fordeling af opgaverne, så det bliver tydeligt, hvad ministeriet tager sig af, og hvad forvaltningen, skoleledelsen, lærerne, forældrene tager sig af?

– Jo, jeg tror også rigtig tit, at kommunalpolitikere på den ene side gerne vil styre deres egne folkeskoler, men på den anden side synes, det er rigtig rart, når Christiansborg sender minimumsnormeringer eller tilskud til folkeskolen.

– Jeg tror også, at rigtig mange Christiansborgpolitikere har behov for at lave lovgivning, der påvirker borgerne.

LB: Tidligere var der en klar opgavefordeling, sådan at ministeriet lagde rammerne for folkeskolens virksomhed, kommunen stod for skolens ordning, lederne skule lede skolen på stedet, og lærerne tog

Men jeg har også en frygt for, at det modsatte kan ske. At man giver skolen fri til en skoleleder, der kører skolen i sænk, når der ikke er nogen "kontrol" med skolen.

Susanne Crawley (RV), B&U-rådkvinde

sig af undervisningen og didaktikken. Hvad er der i vejen med det?

– Det er en rigtig god opgavefordeling, men så tror jeg, det kræver lidt mere modige kommunalpolitikere, som ikke render til Christiansborg, når de ikke har penge nok. Så er man nødt til at tage ansvaret i kommunen og sige: Det er os der ordner folkeskolen.

LB: Bliver der ikke brug for flere fælles møder på skolerne?

– Især det med frisættelse er man nødt til at drøfte på skolerne. Og også den udviklingsplan, som jeg gerne vil lave. Det kræver noget mødeaktivitet.

– Men der er det, at sådan noget som Teams og Zoom kan hjælpe os en lille smule. Vi kan komme et stykke af vejen, og så skal der sikkert også være nogle fysiske møder. Det kræver mødeaktivitet. Og det kræver afklaring af roller.

LOFT OVER KLASSESTØRRELSER

På finansloven er der nu afsat midler til at nedsætte klasseloftet i 0.-2. klasse til 26 elever fra skoleåret 2023/24. Men Susanne Crawley har sine forbehold.

– Jeg har personligt nogle overvejelser om de étsporede skoler, hvor man nogle år har 25 elever i en klasse og næste år er der måske 27.

– Så skal man jo omdanne klassen til to med 13 i den ene og 14 i den anden. Personligt tror jeg ikke, at klasser med 13 eller 14 børn er særligt ideelle, og for mig at se er løsningen der, at man permanent får tolærerordning. Der vil så være en normering svarende til to klasser.

– Det er en evig ting, at skolerne har en høj grad af selvledelse, men hvordan sikrer jeg mig, at en skoleleder ikke i tilfælde af, at den ene lærer er syg, siger til den anden lærer: "Nåmen, så må du undervise de 27 børn alene." Hvordan sikrer jeg mig, at man rent faktisk sender en vikar ind i klassen?

– Hvis man ikke kan finde svaret på det spørgsmål, så bliver der bare to klasser med 13-14 elever i hver.

LB: Men det mener du kan lade sig gøre lovgivningsmæssigt.

– Det ved jeg ikke. I det hele taget er den

lov ikke vedtaget endnu, fordi den forudsætter, at forligspartierne bag folkeskoleloven tiltræder den. Og det har de ikke gjort endnu. Det er jo f.eks. også Venstre, som ikke er med i forliget om finansloven.

– Men jeg ser for mig en anden udfordring. Når de her børn når op i tredje klasse, og pengene ikke følger med længere, er det så kommunerne, der enten skal til at lægge klasser sammen igen, eller skal man finde pengene i ens eget budget? Skal man så til at bryde kammeratskaberne op, fordi man ikke kan finde pengene?

LB: Men det hævede klasseloft betyder vel generelt, at der bliver flere midler til folkeskolen.

– Ja. Det har også været min primære driver i forhold til at sænke klassekvotienterne. Det er, fordi det simpelthen bringer flere penge ind i folkeskolen.

ÆNDRING AF SKOLEDISTRIKTER

LB: Har du nyt om ændring af skoledistrikter, der skal bringe andelen af elever med indvandremæssig baggrund ned på højst 25-30 procent?

– Nej, der er ingen konkrete planer om noget. Hvis det er Socialdemokraternes skoleudspil fra valgkampen, du hentyder til, har det ikke fyldt noget. Odense er en meget speciel kommune, synes jeg, for det kan ikke fikses med ændring af skoledistrikter.

– Uligheden i byen eller den boligsociale ulighed er så massiv med et massivt almennyttigt byggeri i den østlige del af Odense og et fuldstændigt fravær af den type boliger vest for centrum, når man lige ser bort fra Bolbro.

– Den anden ting, som gør sig gældende i Odense, er, at vi har nogle meget velfungerende privatskoler i centrum. Det er gode skoler. Og vi har også nogle ret velfungerende friskoler i nogle af landdistrikterne, Højby, Stige og omkring Rasmus Rask Skolen. Nogle rigtig gode skoler som alternativer, hvis man synes, man kommer til at høre til et forkert skoledistrikt.

– Derfor ser jeg ikke ændring af skoledistrikterne som en løsning, der kan klare det alene, for forældrene vil organisere sig imod det. Der skal heller ikke meget til, før der opstår nye privatskoler i centrum. Der er jo elevgrundlag til det fra de andre skolers venteliste. Så hvis vi gør folkeskolen i Odense uattraktiv for forældrene, så bliver vi bare valgt fra.

– Derfor er det en anden vej, man skal gå. Man skal gøre vores skoler så attraktive, at eleverne gerne vil gå på dem. Det er det, det handler om. Det er en kvalitetsdagsorden og ikke en tvangsdagsorden. ■

Crawleys nye styrke

EFTER BYRÅDSVALGET // Susanne Crawley fik tilbud om borgmesterposten, men ser det som et paradeforslag. Byrådsvalget gav hende dog en fornyet styrkeposition.

TEKST & FOTO Erik Schmidt

Byrådsvalget i efteråret fik et meget overraskende forløb, og den efterfølgende konstituering var dramatisk.

Socialdemokratiet gik markant tilbage og mistede tre mandater. De Konservative gik tilsvarende frem, og pludselig befandt Susanne Crawley sig i Radikale Venstres klassiske position som tungen på vægtskålen. Nu endda med to mandater.

Partierne til højre side vejrede morgenluft, og Susanne Crawley var til sonderende møder, der kunne have givet hende borgmesterposten med et blå flertal.

Det takkede hun nej til. Men ikke bare indløste Susanne Crawley (RV) adgangsbilletten til fire år mere i ønskejobbet som rådkvinde og politisk ansvarlig leder af Børn- og Ungeforvaltningen. Hun konsoliderede også sin politiske position, hvilket overraskede mange. Også hende selv.

Susanne Crawley ser det som en styrke, at blokpolitikken i byrådet med ét er op hørt, og at byrådsmedlemmerne fra højre til venstre nu er nødt til at tale mere med hinanden alle sammen.

Peter Rahbæk Juel (S) er stadig borgmester i Odense, og Susanne Crawley (RV) fortsætter som B&U-rådmand.

Venstre står trods et godt valg og et godt personligt valg for Christoffer Lilleholt ret isoleret. Konservative får to rådmansposter og er styrket. Økonomiudvalget udvides med en post til Enhedslisten. Den røde side har 16 mandater, den blå 13.

BLEV SELV OVERRASKET

LB: Var valget overraskende for dig?

– Ja, det var det. Det var overraskende, at Socialdemokratiet gik så meget tilbage. Der var ingen meningsmålinger, der præcist ramte V og K og mit eget parti særlig præcist. Det var overraskende.

– Mange af forskydningerne kan være lidt ligegyldige, men det var ikke ligegyldigt, at Socialdemokraterne fik en anden størrelse. Det gør byrådet mindre fastlåst, synes jeg. Jeg er klar over, at Socialdemokraterne nok ikke synes, det var et godt resultat, men jeg ser, at vi nu har et byråd, der er nødt til at tale mere med hinanden alle sammen.

– Der findes ikke længere det der S, SF,

RV-flertal: ”Hvis de andre ikke vil være med, så bestemmer vi bare selv!” Det findes ikke mere, og det stiller nogle krav til samtalen i byrådet og til relationerne. Det kan jeg egentlig meget godt lide.

LB: Så din politiske position er blevet styrket?

– Jo, det er den. Jeg kan lave mange forskellige flertal i mit eget udvalg, men også i byrådet.

LB: Hvorfor blev du ikke borgmester. Du fik tilbuddet, ikke?

– Ikke et rigtigt tilbud. Hvis man skal være borgmester med to mandater bag sig, så skal man have en meget bred opbakning. Så kan det ikke nytte noget, at man er en 15-14-alliance.

– I øvrigt ville det også kræve, at alle dem, der støttede op om mig som borgmester, skulle træde ind i de forlig, jeg er med i: Letbane, Thomas B. Thrigesgade, Velfærdens Fundament og så videre. Ellers kan man ikke være borgmester. Det var ikke lige oplagt, at Venstre trådte ind i disse forlig.

– Så langt hen ad vejen tror jeg, at det var et paradeforslag.

IKKE KUN ØKONOMI

LB: Hvad bliver de vigtigste opgaver i det nye B&U-udvalg?

– De vigtigste opgaver kommer til at handle om kvalitet.

– Folkeskolen skal have en udviklingsplan, som også kommer til at koste noget, og jeg har jo sat min pris, og det er 100 mio. kr. til at løfte undervisningen, og 30 mio. kr. til understøttende funktioner.

– Men det er ikke kun noget, der handler om at skaffe økonomi. Det handler også om at tale om, hvad det egentlig er, der giver kvalitet i folkeskolen. Hvilken rolle har æstetik, hvilken rolle har dannelse, tolærerordninger, forældresamarbejde. Det er nogle vigtige snakke.

FRITIDSPÆDAGOGIK

Susanne Crawley synes også, at det kunne være spændende at begynde at diskutere fritidspædagogik.

– Nu bliver skoledagene kortere igen. Hvilken rolle skal SFO og klubberne så have? Vi har for nogle år siden lavet en klubløsning, som formentlig ingen poli-

tikere syntes var særlig god, men det sparede nogle penge. Jeg synes, der er behov for at tale om, hvilken rolle fritidspædagogikken, legen, fritiden som sådan skal have i børns liv.

LB: Er der et fritidsproblem, når man vil forkorte skoledagen?

– Ja, børnene skal jo være et sted, når de har fri fra skole, så det kræver, at vi kigger på bemanning. Men én ting er økonomien. Nu begynder vi måske at have børn fra de yngste klasser, der skal være i SFO'en 3-4 timer efter skoletid. Så hvad skal der egentlig ske der?

– Jeg synes, det er længe siden, vi har talt om fritidspædagogik i Danmark.

– Måske er der noget godt i, at man flytter lokaler, og ikke skal sidde i de samme sure lokaler, som man har gået i skole i det meste af dagen.

MERE SYSTEMATIK

– Så skal jeg også blive færdig med den dagsorden, der handler om de sårbare børn. Der skal ikke være børn i Odense, som vi ikke opdager, og som om fire år tænker, hvad blev der af mig?

– Jeg vil gerne have noget systematik ind over hele det område. Det bliver noget med at arbejde inden for den ramme, vi har. Som forvaltning at blive dygtige til det, vi allerede gør.

– Det er fordi, jeg ikke ønsker at blive drevet af, at nogle politikere synes, at autisme eller ordblinde børn er spændende. Det skal bare være sådan, at hvis man har behov for hjælp fra Odense Kommune, så får man det. Også selv om der ikke lige var nogen politikere, der synes, man var en interessant målgruppe.

– Mit samlede udtryk er *kvalitet* i forvaltningens arbejde. ▲

Det nye B&U-udvalg

Susanne Crawley Larsen (RV) (formand)
Anne-Mette Ebensgaard (S)
Mads Thomsen (S)
Kristian Guldfeldt (K)
Rikke Beider (K)
Line Mørk (SF)
Mark Grossmann (V)

Den kommunale redegørelse skal være med til at sikre, at arbejdstidsaftalen A20 implementeres, siger Dennis Vikkelsø.

Odense Kommune sætter en standard for udmøntningen af A20

A20 // Der udarbejdes en slags katalog til skolerne, der skal vise kommunens prioritering af lærernes arbejdstid

TEKST & FOTO Erik Schmidt

Skoleafdelingen er ved at udarbejde en form for katalog til skolelederne, der skal

være med til at sikre, at arbejdstidsaftalen A20 omsættes til virkelighed.

”Den kommunale redegørelse” hedder kataloget, og det er en del af arbejdstids-

aftalen og skal derfor også give nogle svar, der handler om kommunens prioritering af lærernes arbejdstid.

Det er første gang, redegørelsen udarbejdes, og det bliver første gang, at skolerne skal forholde sig til prioriteringerne på den måde i deres arbejde med Skoleplanerne.

– Vi har derfor aftalt med Odense Kommune, at vi indsamler erfaringerne og bruger til at forbedre næste års redegørelse, siger Dennis Vikkelsø fra Odense Lærerforening.

HVAD BINDER LÆRERNES TID?

– Redegørelsen skal gerne give skolerne et bedre indblik i, hvor stor en del af lærerens arbejdstid, der forventes prioriteret til kommunalt initierede projekter, indsatser, uddannelsesforløb og lignende, siger Dennis Vikkelsø.

– De steder, hvor den overordnede beslutning er kommunal, men prioriteringen er lokal, bør det også fremgå tydeligt, så lærere og skoleledere lokalt kan skabe gennemsigtighed i det, der binder lærernes arbejdstid, og om prioriteringen er forvaltningens, skolelederens eller den enkelte lærers.

Odense Lærerforening har bidraget til den kommunale redegørelse på møder med Skoleafdelingen.

– Herefter kan Skoleafdelingen bruge vores input, hvis de vil, og vi forventer, at det sendes ud umiddelbart herefter. ▲

Klasseloftet sænkes

KLASSELOFT // Der er afsat penge på Finansloven til at sænke klasseloftet til 26 elever i 0.-2. klasse

TEKST Erik Schmidt

Folketinget har givet støtte til at sænke klasseloftet til 26 elever i 0.-2. klasse.

Ordningen træder i kraft i skoleåret 2023/2024, og der afsættes en varig ramme på 95 mio. kr. i 2023 stigende til 154 mio. kr. i 2026.

Det betyder, at Odense Kommune ikke selv skal finansiere forbedringen.

I november 2021 blev Odenses skolepolitikere på foranledning af Araz Khan (V) orienteret om virkningen af en eventuel lokal sænkning af klasseloftet.

Det skete på B&U-udvalgs mødet den 23. november 2021.

Her blev der talt om konsekvenserne ved et loft på 24 elever i de nuværende 0.-3. klassetrin.

20 ud af 32 skoler i Odense vil have klasser med en klassестørrelse på mere end 24 elever, fremgik det af orienteringen. Ved et klasseloft på 24 elever vil det gennemsnitlige elevtal i 0. klasse falde med fire elever, mens det gennemsnitlige elevtal for indskolingens samlet set vil falde med to elever.

Et klasseloft på 24 elever i skoleåret 2021/22 vil udløse 33 ekstra klasser stigende til 37 klasser i 2023/24.

Som nævnt var det kun et orienteringspunkt, og forvaltningen er skeptisk over de afledte konsekvenser.

BEDRE GRUNDNORMERING

Odense Lærerforening har foreslået kommunen et loft på 24 elever i klasserne.

Det er sket i forbindelse med byrådets prioritering af pengene ved de seneste kommunale budgetlægnings.

– Forslaget knytter sig til den økonomiske tildeling, da et loft vil skabe en bedre økonomi til skolerne. Det vil give et løft til skolerens grundnormering, siger Dennis Vikkelsø fra OLF.

– Når den økonomiske tildeling har fundet sted, og der er ansat flere lærere, så kan der på de enkelte skoler herefter planlægges med større fleksibilitet.

– Med et klasseloft på 24 vil der givetvis kunne opstå klasser, der bliver lige lovlig små. Men i og med at pengene er der, og der er lærere til klasserne, så vil skolerne kunne bruge fleksibiliteten til at arbejde med holddeling og tolærertimer. ▲

KLASSELOFTET SÆNKES

Regeringen har sammen med Radikale, Enhedslisten, SF, Alternativet og Kristendemokraterne præsenteret en finanslov for 2022, hvor man blandt andet har fundet penge til at sænke klasseloftet i indskolingen, styrke SFO'erne og hæve niveauet på læreruddannelsen.

Skolemonitor 6. 12. 2021

Højhastighedssamfundet bevæger sig i et rasende tempo, der tømmer livet for mening – vi er fanget af accelerationen, af vækstlogikken.

Sociologen Hartmut Rosa i Højskolebladet, 14. 12. 2021

De hjælper trængte familier

TØJBILLETTER // 300-350 skolebørn kan få nyt tøj

Forestil dig at komme i skole, og det altid er de andre, der har fået nyt tøj. Sådan er det for en del af Odenses børn, der kommer fra hjem, hvor der ikke er råd til den nyeste mode. Et gavekort fra foreningen Børnenes Kontor Odense giver dog hvert år mulighed for, at 300-350 skolebørn kan få nyt tøj eller sko.

Børnenes Kontor Odense er en velgørende organisation, hvis hovedformål er at hjælpe børn af økonomisk trængte familier på Odense skoler.

Det er foreningens formål at uddele tøjbilletter til skolebørn på byens folkeskoler. Tøjbilletterne uddeles udelukkende til børn fra udsatte familier.

Det er foreningens kontaktperson på den enkelte skole, der indstiller børn og familier til en tøjbillet.

Der uddeles, som regel, tøjbilletter to gange årligt. Ved juletid og op til skolenes sommerferie.

Familier kan *ikke* ansøge om tøjbilletter ved direkte henvendelse til foreningen.

Bestyrelsens medlemmer er alle frivillige og ulønnede. Alle tilrådgivende midler bliver omsat til tøjbilletter til skolebørn i trængte familier

Træffetid/åbningstider: Børnenes Kontor har ikke kontortid, men ved telefonisk henvendelse er svartiden ganske kort. Henvendelser på mail besvares indenfor tre dage.

Adresse: Østre Stationsvej 15, 2. sal, 5000 Odense C

Email-adresse: info@frivilligcenter-odense.dk

Telefon: 21 16 02 54

Venlig hilsen
Charlotte Christiansen, lærer,
Agedrup Skole, medlem af bestyrelsen

A.P. MØLLER-BEVILLING PÅ 9 MIO. KR. TIL ODENSES FOLKESKOLER

Odense-projektet „Sammen om mangfoldige læringsmiljøer“ har modtaget 9 millioner kroner fra A.P. Møller Fondens folkeskole-donation. (...)

Hver skole uddanner nøglepersoner. De skal som agenter understøtte lærere og pædagogers samarbejde om at tilrettelægge en mere varieret og differentieret undervisning. Agenterne kommer til at fungere som en slags spillende trænere på egne skoler, når det kommer til at få kollegaerne til at samarbejde om en skoledag, hvor flere børn er en del af fællesskabet.

Pressemeddelelse, Odense Kommune, 23. 2. 2022

FLERE HAR BEHOV FOR SPECIALUNDERSVISING

Kommunerne oplever, at en større andel elever i grundskolen har behov for specialundervisning. I perioden fra 2016 til 2021 er andelen af segregerede elever i de kommunale grundskoler steget fra 5,0 procent i 2015 til 6,1 procent i 2021.

Stigningen er særligt markant i indskolingen, hvor andelen alene fra skoleåret 2015/2016 til 2018/2019 steg fra 3 procent til 3,7 procent.

KL Media, 12. 11. 2021

PENSIONIST – ELLER SNART PENSIONIST?

I Fraktion 4 hygger vi os i et godt socialt samvær. Vær med og få mere for dit medlemskab af DLF. Udvalget har i 2021 haft fire møder i forbindelse med planlægning af årets aktiviteter.

Arbejdsområder: Mødeaktiviteter for medlemmer af Fraktion 4, udflugter, rejser, deltagelse i Det fynske Pensionistforum.

AKTIVITETSKALENDER FOR FRAKTION 4 – FORÅR 2022

FEBRUAR	22. Thune Holm underholder med helt nyt program.
MARTS	29. Arne Mariager. Et godt grin.
APRIL	27. Rundvisning på Henriette Hørlücks Skole.
MAJ	31. Forårstur. Midtjyllands Klondyke. Se hjemmeside.

- Tilmelding til møder på Skt. Klemensskolen senest fredagen før til: Odense Lærerforening, Klaregade 19, 5000 Odense C eller e-mail. 082@dlf.org
- Tilmelding til ture og rejser ligeledes til Odense Lærerforening, Klaregade 19, 5000 Odense C eller e-mail: 082@dlf.org

Du kan se hjemmesiden med aktiviteter for Fraktion 4 på www.odenselaerereforening.dk/om-olf/pensionister

Som medlem af Fraktion 4 holdes du løbende orienteret om aktiviteter via mails. HUSK derfor at oplyse din mailadresse til Odense Lærerforening.

Megen af den frustration der er hos unge i dag, tror jeg skyldes, at de er pålagt så meget ansvar og så megen indsigt i, hvordan den måde de nu vælger ansvaret på, har livsbetydning for dem. Og de er faktisk hverken skolet eller dannet til at kunne gøre det. Med det resultat, at de står ulykkeligt og kigger ned i fraværet.

Professor emeritus Ove Kaj Pedersen i Grundtvigsk Tidende 1, 2022

Skoledagen forkortet i Odense

TEKST Erik Schmidt

Folkeskolerne i Odense Kommune har afkortet skoledagen i indskolingen fra 1200 timer til 1110 timer. Det tilsvarende personalebrug anvendes primært til flere tolerertimer.

For mellemtrinnet og udskolingen sker der generelt en afkortning af skoledagen på 1-3 timer ugentligt, og det tilsvarende personalebrug anvendes primært til tolerertimer.

Bortset fra 3 folkeskoler afkorter alle skoler i Odense på forskellig vis skoledagen for elever på mellemtrinnet og i udskolingen, og en stor del af skolerne anvender desuden de øgede frihedsgrader til at afkorte skoledagen yderligere, for flere eller alle klassetrin i skoleåret 2021/22. Det blev B&U-udvalget orienteret om på mødet den 22. februar 2022.

DE ØGEDE FRIHEDSGRADER OG JUSTERING AF FOLKESKOLELOVEN

Det var i kølvandet på corona-epidemien, at folkeskolerne fik øgede frihedsgrader til at håndtere faglige udfordringer hos elever, og det gav fleksibilitet i timeanvendelsen.

Det medførte blandt andet muligheden for at konvertere dele af eller al understøttende undervisning til andre aktiviteter, som indebærer et tilsvarende personalebrug i undervisningen, og beslutningskompetencen hertil blev lagt ud til skolelederen.

Aftalen om de øgede frihedsgrader supplerer således de eksisterende muligheder for at afkorte skoledagen, som i Odense Kommune blev vedtaget i forbindelse med justering af Folkeskoleloven i 2019 og hvor beslutningskompetencen også blev delegeret til skolelederen.

Udover tolerertimer anvendes de frigjorte timer til holddeling og differentiering, kursus- og turboforløb, specialindsatser og faglig understøttelse, elevsamtaler, trivsel og vejledning, co-teaching, ekstra idrætstimer, mere pausetid, skolerejser, lejrskole, teambuilding-ture og faglige ekskursioner

I alle tilfælde har de enkelte skolebestyrelser udtalt sig i forbindelse med afkortningen af skoledagen, og skolerne møder generelt opbakning hertil, konstaterer B&U-forvaltningen. ▲

Dannelsen er truet af instrumentalisering

NY BOG // ”Sidste chance”, der er redigeret af Svend Brinkmann, Thomas Aastrup Rømer og Lene Tanggaard, indeholder en perlerække af gode afsnit om dannelse.

TEKST Erik Schmidt

”Sidste chance- nye perspektiver på dannelse” er en guldgrube af spændende og relevante tekster om dannelse, der er redigeret af den pædagogisk-filosofiske stjernetrio Svend Brinkmann, Thomas Rømer og Lene Tanggaard, som også alle bidrager med væsentlige afsnit.

Baggrunden for udgivelsen er, at der i de seneste år ifølge redaktørerne er foregået en annektering af begreber, der tidligere har været brugt til at tale om værdier og meningsfulde fænomener. Én af de vigtigste er *dannelse*, og udgivelse af bogen er en slags redningsaktion.

Begrebet er ifølge forfatterne truet af effektmålinger og en omsiggribende instrumentalisering, så stat og kommune får ”mest mulig dannelse for pengene”.

Men dannelse er ret beset en myndiggørelsesproces, der både handler om normer og traditioner, men også om udvidet opmærksomhed, fornyelse og selvoverskridelse.

PÆDAGOGISK PRAKSIS OG TÆNKNING

Der er både teoretiske, filosofiske, praktiske og poetiske perspektiver på dannelsesbegrebet.

Lene Tanggaard skriver dejligt lige ud ad landevejen og har til forskel fra mange andre altid et særligt øje til den pædagogiske praksis. Hun skriver, at dannelse former os. Man bliver formet af et stof, et fag eller en oplevelse på en måde, der sætter sig spor i vores eksistens.

Svend Brinkmann skriver suverænt. Spændende og stringent. Han undersøger forholdet mellem dannelse og tænkning og opfordrer lidt provokerende til at leve mindre og tænke mere.

Han betragter dannelse som højnelse til humanitet, og det kræver, at man kan tænke og filosofere.

ORIGINAL TÆNKER

Thomas Rømers afsnit er som en god lektion på ”lærerhøjskolen” af en original tænker og formidler.

Han skriver befriende om, at reformpædagogikken ikke står i modsætning til dannelse.

Der har været slagord som ”fra undervisning til læring” og ”ansvar for egen læring”, hvilket er formuleret i forlængelse af reformpædagogikken, men de er ifølge Rømer udtryk for 00’ernes reformpædagogiske forfald. – Selve kernen i reformpædagogikken er tværtimod en integreret del af dannelsenstraditionens essens.

STEDETS PÆDAGOGIK

Rasmus Kolby Rahbek skriver i et inspirerende og lærerigt afsnit om ”Stedets pædagogik”, og Keld Skovmand er blændende i afsnittet om ”Dannelse som bevægelse og bygning”. Han bruger både Gadamer, Leonard Cohen og kammeraten Dan fra Holstebro i sit essay, som er skrevet i det fineste sprog.

Hvad mere? Jo, analogiseringsdirektøren, som han kalder sig, Niels Jakob Pasgaards indlæg er bestemt værd at læse. Det er Marianne Stidsens også. Endnu en lærerhøjskolelektion. Det var ellers lidt dristigt at tage hende med, efter at hun har lagt sig ud med pingerne i Det Danske Akademi.

Zetlands stifter, journalisten Lea Korsgaard, skriver medrivende om, at selvbeherskelse ikke er kedeligt, men nødvendigt for et samfund.

Iben Valentin Jensen, der desværre netop i februar har forladt denne jord, har med udgangspunkt i en stærk pædagogisk praksis, skrevet om pædagogisk humanisme. Lærer Mette Frederiksen skriver klogt og godt om eksempler på dannelsesfremmende undervisning, og Kåre Egholm Pedersen om hjertets dannelse.

Henrik Jensens afsnit virker en smule reaktionært, og Knud Rømers ellers interessante causeri har et anstrøg af sentimentalitet.

BAGSMÆK

Dennis Vikkelsø
Bagsideredaktør
DEVI@dlf.org

Odense Lærerforening
Klaregade 19, 2. sal
5000 Odense C
Tlf. 6612 6890
082@dlf.org
Odenselærerforening.dk

Claus Holm Thomsen
Chefkonsulent

Bo Tryggedsson
Konsulent

Tine Skov Hansen
Sekretær

Mette Lund Kieler
Sekretær

Synd for de voksne!

Otto, 14 år, er gamer, og han synes, det er synd for de voksne, at de ikke forstår så meget af, hvad der foregår i gamer-verdenen. *Uddrag af artikel fra Ekstra Bladet.*

Aimbot – Aimbot er et hack, du kan bruge til at automatisk ramme alle dine skud, og det er ret irriterende at spille mod nogen med det her hack.

Camping – Camping er når nogen bare står i et hus, busk eller lignende og gemmer sig hele spillet, og de kun kommer ud, når der er meget få mennesker tilbage.

Buff – Buff betyder at gøre en karakter bedre. Det er mest noget de, der har lavet spillet, gør. For eksempel; buff Widowmaker.

Nerf – Er det modsatte af buffing, nemlig at gøre en karakter værre, for eksempel Nerf bastion.

Toxic – Toxic betyder at være virkelig ond mod folk – for eksempel at sige N-ordet eller andre onde ord.

Otto Langwadt, Ekstra Bladet 11. 2. 2022.

Ord der skal dø

”Kigger ind i...”

Statsminister Mette Frederiksen på det historiske pressemøde om coronavirus 11. marts 2020:

”Før jeg når til det, så vil jeg indlede med den situation, vi kigger ind i, og baggrunden herfor.”

(...) Udtrykket ‘at kigge ind i noget’ gjorde åbenbart så stort indtryk på danskerne, ung som gammel, høj som lav, at vi har inkorporeret det som det mest naturlige i vores hverdagssprog. Vi går stort set hele tiden og kigger ind i noget. Vi kigger ind i en længe ventet weekend. Vi kigger ind i en nem aftensmad, som vi klarer med takeaway. Vi kigger ind i en situation, hvor vi snart løber tør for fiskefoder til børnenes akvarium.

Corona har i sandhed ændret alt.

Euroman, 21. 12. 2021

Revideret ordbog over det politiske sprog med seneste opdatering

Effektivisering = Nedsikæring
Forbedring = Nedsikæring
Modernisering = Nedsikæring
Omlægning = Nedsikæring
Omprioritering = Nedsikæring
Optimering = Nedsikæring
Reform = Nedsikæring
Stramning = Nedsikæring
Tilpasning = Nedsikæring
Udvikling = Nedsikæring
Udflytning = Nedsikæring

Svend Brinkmanns facebookprofil, 12. 1. 2022

Professor og forfatter m.m. Svend Brinkmann.
Foto Erik Schmidt.